

UTLÅTANDE

Distriktskongressen 2008

Socialdemokraterna i Skåne

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

UTLÅTANDE

Arbetsmarknad, utlåtande 1-8

Sidan 1-4

Bostäder, utlåtande 9-12

Sidan 5-6

Brott och straff, utlåtande 13-18

Sidan 7-11

Energi, utlåtande 19-28, samt 55, 85, attsats 4 motion 50, attsats 5 motion 51
från andra områden

Sidan 12-16

EU och internationellt, utlåtande 29-44

Sidan 17-24

Jämställdhet, utlåtande 45-46

Sidan 25-26

Miljö och jordbruk, utlåtande 47-49, 50 attsatserna 1-3, 51-54 (55 finns under Energi)

Sidan 27-31

Organisation, utlåtande 56-69

Sidan 32-39

Sjukvård, omsorg, folkhälsa, utlåtande 70-83

Sidan 40-47

Skatter, utlåtande 84, 86-88 (85 finns under Energi sidan 14)

Sidan 48-50

Social/socialförsäkringar, utlåtande 89-99

Sidan 51-58

Trafik, kommunikation, utlåtande 100-111

Sidan 59-64

Utbildning, utlåtande 112-124

Sidan 65-69

Välfärd, utlåtande 125-127 samt 147 från annat område
Sidan 70-71

Övrigt, utlåtande 128-146 (147 finns under Välfärd sidan 70)
Sidan 72-86

ARBETSMARKNAD

UTLÅTANDE NR 1

Distriktsstyrelsen instämmer i att det är problematiskt att de statliga företagen är medlemmar i Svenskt Näringsliv. Denna organisation framstår allt mer som endast en opinionsdrivande organisation, i en riktning som inte överensstämmer med arbetarrörelsens mål. Dessutom är de statliga företagen genom sitt medlemskap stora finansiärer till Svenskt Näringsliv. Efter Svenskt Näringslivs agerande i Vaxholmsmålet ställdes frågan på sin spets, och dåvarande näringsminister Thomas Östros öppnade upp för att se över de statliga bolagens medlemskap i arbetsgivarorganisationen. Det står klart att Svenskt Näringsliv politiserade processen i Vaxholmsmålet vilket inte borde vara förenligt med deras opolitiska ställning.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 2

Motionären tar upp angelägna frågor som rör vår och andras syn på arbetslöshet och hur man kan motverka den. Vi håller med motionären i många av hans intentioner. Offentlig sektor är en viktig arbetsgivare och en del i vår sysselsättningsstrategi. Vi ser på sikt att fler kommer att behöva anställas i offentlig sektor. Dock anser inte distriktsstyrelsen att man ska låsa sig på en viss nivå anställda i denna sektor. Det måste helt vara behoven av personal inom skola, vård och omsorg som styr.

Vad gäller nivåerna i försörjningsstöd och existensminimum anser vi att dessa ska vägas mot andra angelägna reformer. Inte minst att vi åter kan få en bra inkomstförsäkring som ger en hög ersättning vid arbetslöshet till det stora flertalet löntagare.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 3

Motionären tar upp en komplicerad fråga. Å ena sidan ser vi att arbetsmarknadsregioner växer och alltmer stäcker sig över nationsgränserna. Något som är påtagligt i vår region och på många olika sätt väldigt positivt. Å andra sidan har vi system såsom inkomstförsäkringen som är nationella i sin karaktär.

Just nu pågår en uppmärksam process i arbetsdomstolen som handlar om en byggnadsarbetare som tackat nej till ett arbete i Norge. Byggnadsarbetaren riskerar få sin ersättning sänkt. Så länge arbetsmarknadspolitiken, exempelvis resebidrag och arbetsmarknadsutbild-

ningar, är nationell anser inte distriktsstyrelsen att sanktionerna ska drabba den som tackar nej till ett arbete i ett annat land.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 4

Ett problem i dagens samhälle är att arbetstillfällena och arbetssökande inte är jämnt fördelade i landet. I vissa delar finns det arbeten och i andra delar av landet ett överskott på arbetsökande. En förutsättning för att så många människor som möjligt ska kunna få ett arbete är att människor är beredda att flytta till orter där arbete finns.

Arbetsförmedlingen har som en av sina uppgifter att förmå arbetsökande att söka arbete även på annan ort än hemorten. I det fall den arbetsökande finner ett lämpligt arbete så långt hemifrån att en flytt blir nödvändig finns det möjlighet att söka flyttbidrag.

Dessa flyttbidrag gäller dock inte för alla utan endast för vissa grupper. Ungdomar kan inte erhålla flyttbidrag.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 5

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att strejkrätten är en grundläggande rättighet. I Sverige är också denna rättighet skyddad i grundlagen.

Starka parter på arbetsmarknaden och kollektivavtal som det främsta instrumentet för att reglera löner och anställningsvillkor är grundpelaren i den svenska ekonomin. Detta skapar förutsättningar för snabb produktivitetsutveckling och en flexibel arbetsmarknad. Kollektivavtalen förhindrar att anställda lönekonkurrerar med varandra för att få behålla jobbet och garanterar att arbetslösa inte tvingas bjuda under varandra för att få jobb. Avtalen skapar balans mellan arbetsgivarens och de anställdas intressen, de ger lika konkurrensvillkor för alla arbetsgivare inom en bransch och garanterar arbetsfred. Modellen har ett starkt stöd hos både arbetsgivare och arbetstagare. Nästan alla på svensk arbetsmarknad omfattas av kollektivavtal. Av de cirka 3,9 miljoner anställda på svensk arbetsmarknad omfattas nästan 3,6 miljoner av kollektivavtal inklusive hängavtal.

Den svenska modellen med kollektivavtalslösningar är framgångsrik. Samtidigt är trygghetsreglerna utformade så att det finns ett stort utrymme för flexibla lösningar genom att reglerna kan anpassas till branschspecifika förhållanden och till de behov och möjligheter som finns på lokal nivå. Vid en internationell jämförelse skapar den svenska modellen stort utrymme för flexibilitet samtidigt som den resulterar i låg konfliktgrad. Sverige utmärker sig med att ha ett

mycket lågt antal dagar med konflikt på arbetsmarknaden i jämförelse med andra EU-länder. Svensk fackföreningsrörelse är ansvarstagande. Svenska fackliga organisationer är mycket försiktiga med att varsla om stridsåtgärder, vilket gynnar stabiliteten på svensk arbetsmarknad.

Enligt Medlingsinstitutet slöts cirka 3 906 lokala avtal på svensk arbetsmarknad år 2006. Det var konflikt i 18, det vill säga knappt 0,5 procent av dessa fall. Färre än 2 000 arbetsdagar förlorades i strejk. 435 ärenden behandlades i Arbetsdomstolen.

Under de senaste tolv åren har svensk arbetsmarknad förmått att producera högre sysselsättning samtidigt som reallönerna har ökat. Med den borgerliga politiken höjs konfliktnivån i samhället. Regeringen har sänkt ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen. Samtidigt har man avskaffat avdragsrätten för medlemsavgiften, vilket gjort det dyrare att vara med i facket. Detta har minskat anslutningsgraden till fackliga organisationer i Sverige. En stark fackföreningsrörelse tar ansvar för samhällsekonomin då den värnar sina medlemmars intressen. En svag fackföreningsrörelse har inte samma anledning att fästa uppmärksamhet vid hela samhället då den värnar medlemmarnas intressen. Regeringens politik undergräver därmed den svenska modellen.

De som försöker framställa svensk fackföreningsrörelse som alltför konfliktbenägen framstår alltmer som oseriösa. Strejkrätten är inte förhandlingsbar.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 6

Motionären pekar på den obalans som kännetecknar den svenska arbetsmarknaden – att många arbetar mer än någonsin medan andra inte får möjlighet att arbeta alls. Distriktsstyrelsen delar den uppfattning som kommer till uttryck i Malmö arbetarekommuns yttrande över motionen.

Själva grunden är arbetstidslagen. Inom ramen för denna lagstiftning kan parterna på arbetsmarknaden sluta kollektivavtal om avvikelser från vissa delar av arbetstidslagen. Arbetsmarknadens parter har – inom ramen för kollektivavtal – den bästa kunskapen att reglera arbetstider inklusive övertidsuttag utifrån den bransch och/eller företag de är verksamma inom.

Arbetstid är viktiga frågor. Att anställda ges ett ökat inflytande över den egna arbetstiden är en förutsättning för ett gott och produktivt arbetsliv. Bra arbetsmiljö handlar både om att kunna påverka sin arbetstid, känna delaktighet och ha en rimlig arbetsbelastning.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 7

När det gäller lönerörelsen så vill distriktsstyrelsen slå vakt om den svenska modellen, som innebär att arbetsmarknadens parter träffar kollektivavtal gällande löner m.m. Därför anser distriktsstyrelsen inte att detta ska göras till en politisk fråga. Däremot är det viktigt att fackföreningsrörelsen driver på i frågor om ungdomslöner.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 anses besvarad,

att attsats 2 avslås.

UTLÅTANDE NR 8

Frågan om arbetstidsförkortning till sex timmars arbetsdag har i vårt parti under lång tid varit, inte en strid kring en principfråga, utan en fråga om i vilken takt denna förändring kan genomföras med hänsyn till samhällsekonomin och förhållanden i olika branscher.

Argumenten för en arbetstidsförkortning är kända och väl belagda. Kortare veckoarbetstid är både en hälsofråga, en jämställdhetsfråga och en fråga om jämlikhet mellan olika grupper på arbetsmarknaden.

Men denna angelägna reform är också förknippad med kostnader, som innebär att ett genomförande måste ske successivt och att de fackliga organisationernas synpunkter på i vilken takt och i vilka former arbetstidsförkortningen ska genomföras måste väga tungt. En generell lagstiftning som inte har stöd bland de anställda själva och som genomförs till priset av att andra angelägna förbättringar för löntagarna ställs på framtiden riskerar att skada saken.

Vi ser emellertid inget hinder mot att påbörja arbetet för en successiv arbetstidsförkortning, som blir lagstiftad, att en plan för arbetet upprättas och att arbetet därefter påbörjas utan vidare dröjsmål i enlighet med kraven i motionen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

BOSTÄDER

UTLÅTANDE NR 9

Motionen framhåller vikten av en aktiv, social bostadspolitik där hyresrätten och allmännyttan värnas. Detta är avgörande både för den enskilde och för hela samhället. Styrelsen kan bara hålla med. Vidare förespråkar motionären att allmännyttan ska vara föregångare när det gäller flera viktiga framtidsutmaningar. Det handlar om satsningar på förnybar energi, modern miljöteknik, särskilda boendeformer för äldre och studenter, inflytande över det egna boendet, bättre blandning av olika upplåtelseformer, satsningar på hyresrätter samt fonderingar av medel för framtida renoverings/investeringsbehov. Avslutningsvis förespråkar motionären att vi genom lagstiftning förhindrar kommuner att sälja ut eller omvandla kommunala bostadsbolag till bostadsrätter i de områden där hyresrätten är underrepresenterad. Styrelsen instämmer i dessa utmärkta målsättningar!

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 10

Distriktsstyrelsen instämmer helt i motionens beskrivning av bostadsmarknaden. Den borgerliga regeringens slakt av bostadspolitik, borttagandet av investeringsstödet och räntebidragen har redan resulterat i halverat bostadsbyggande av lägenheter. I den socialdemokratiska budgeten finns ett investeringsstöd till hyreslägenheter.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 11

Motionen är mycket bra och beskriver i ett nötskal vilken inriktning bostadspolitikerna bör ha. Distriktsstyrelsen instämmer i allt förutom på en punkt. Det är visserligen sant att inrättande av ett bostadsdepartement vore en bra åtgärd, men detta kan SAP inte besluta över lika lite som vilka ministerposter som bör skapas eller vem som ska tillträda dessa.

Enligt lagen är det regeringsbildaren som beslutar hur regeringens arbete ska läggas upp. I detta ingår organiseringen i olika departement och beslut om vilka ministrar och statsråd som ska arbeta under vilket departement.

När vi får en socialdemokratisk statsminister blir det denna person som bestämmer hur arbetet med bostadspolitikerna ska läggas upp.

Däremot kan vi kräva att partiet gör bostadspolitik till en huvudfråga, arbetar för en rättvisare och långsiktigare bostadspolitik samt värnar hyresrätten - i enlighet med motionen.

Det borgar för att vår nästa socialdemokratiska statsminister kommer att ge bostadspolitiken sin rättmätiga roll i regeringsarbetet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** attsatserna 1 och 2 bifalles,
- att** motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen,
- att** attsats 3 anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 12

Motionärens förslag om att utveckla ett rättvisare system på den svenska fastighetsmarknaden som gör svenska fastighetsköpare likställda med danska fastighetsköpare bygger på en missuppfattning. Att en svensk krona idag enbart motsvarar 80 danska ören, säger ingenting om den faktiska köpkraften. Skulle så vara fallet hade japaner haft en mycket dålig konkurrenskraft med en kurs på 5-6 öre per Yen, medan letter haft en mycket bra konkurrenskraft för att de får ca13 kronor för varje lats. I själva verket har japan en BNP per capita som är 2,5 ggr större Lettland.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** motionen avslås.

BROTT OCH STRAFF

UTLÅTANDE NR 13

I motionen föreslås att det ska utredas om en lämplig påföljd för obstruktion vid vårdnad och umgänge med barn.

Dagens vårdnadslag har nyligen varit föremål för en omfattande utredning. Utredningen kom fram till att inte föreslå någon förändring av dagens regler.

Redan idag är reglerna sådana att boendeföräldern inte får förhindra umgänge med umgängesföräldern. (Självklart gäller detta även vid växelvis boende, där barnet bor lika mycket hos båda föräldrarna). Umgängesföräldern har då rätt att få assistans från samhället (polis/socialtjänsten) för att hämta barnet. I förlängningen kan också "umgängessabotage" av detta slag leda till en ny vårdnadsutredning och att boendeföräldern mister vårdnaden om barnet.

Denna typ av "umgängessabotage" har ibland tillämpats av desperata föräldrar som försökt skydda barnet mot våld och övergrepp från den andra föräldern. I en del fall har konsekvensen blivit att boendeföräldern mist vårdnaden, trots att barnet farit illa hos den andra föräldern. Enligt den tidigare vårdnadslagen var barnets behov av båda föräldrarna överordnat barnets hälsa och säkerhet. Det innebar att gemensam vårdnad tilldömdes även när barnet riskerade att fara illa hos den ene föräldern. Med den nya vårdnadslagen är huvudregeln fortfarande gemensam vårdnad, men i särskilda fall görs undantag med hänsyn till barnets säkerhet. Även den andra förälderns säkerhet kan vara ett motiv för enskild vårdnad, exempelvis när en misshandlande man använder barnet (och den gemensamma vårdnaden) som ett sätt att komma åt kvinnan och fortsätta misshandeln. Inte minst gäller detta kvinnor som tvingats byta identitet och "gå under jorden" för att komma ifrån sin plågoande.

När det gäller umgängesföräldrar som inte medverkar till att umgänget med barnet blir av finns inga regler för "polishämtning" eller dylikt. Det har inte bedömts vara i barnets intresse att deras förälder med våld hämtas för ett påtvingat umgänge med barnet. Det är ingen absolut rättighet att ha vårdnaden om sina barn (den kan man fråntas) men det är heller inget tvång att utöva ett aktivt föräldraskap. Detta måste bygga på frivillighetens grund.

Man kan också fråga sig hur ett sanktionssystem för denna typ av umgängessabotage skulle se ut. Motionären påpekar själv att vite eller böter inte är lämpligt eftersom det indirekt kan drabba barnet. Frågan är vilka sanktioner som inte drabbar barnet?

Man har bedömt att barnets intresse av att träffa den andre föräldern är såpass stort att umgänge ska uppmuntras, även om detta umgänge periodvis inte blir av eller fungerar otillfredsställande. Därför finns heller inget "sanktionssystem" för föräldrar som inte utövar ett aktivt umgänge. Risken med ett sådant system vore att en del föräldrar helt avsåde sig umgänget och försvann ur barnets liv.

Den möjlighet som finns när en förälder inte sköter sig (vare sig det gäller att förhindra den andre förälderns umgänge eller undandra sig sitt eget) är att kräva en ny vårdnadsutredning, som kan resultera i att föräldern som missköter sig mister vårdnaden och begränsas i sitt umgänge med barnet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 14

Motionen tar upp frågan om övervakningskameror på Pågatågsstationer. I motionen framförs förslaget att samtliga Pågatågsstationer skall bevakas med övervakningskameror.

Skånetrafiken har idag kameraövervakning i vissa bussar. På Pågatågen kommer det successivt att införas kameraövervakning i takt med att tågen byts ut.

På hållplatser finns idag bara kameror i enstaka fall. På hållplatser med särskilt stora problem med skadegörelse är kameraövervakning till stor hjälp.

Samtidigt anser distriktsstyrelsen det vara viktigt att vi inte bygger ut ett alltför omfattande övervakningssystem i samhället. Behovet av att bekämpa brott måste vägas mot värnandet av den enskildes integritet.

Distriktsstyrelsen anser att kameraövervakning av Pågatågsstationer skall behövsprövas för varje enskild station. Något generellt beslut om att alla stationer skall övervakas anser inte distriktsstyrelsen vara befogat.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 15

Sedan mitten av 1990-talet har statsmaktens syn på hatbrotten skärpts. Ett principiellt viktigt initiativ togs år 1994 när en särskild straffskärpningsregel infördes i brottsbalken. bestämmelsen stadgar att om ett brott begås mot en person på grund av dennes ras, hudfärg, nationella eller etniska ursprung, trosbekännelse eller annan liknande omständighet, ska detta betraktas som en försvårande omständighet vid straffmätningen. Bestämmelsen omfattar också brott som riktas mot en person på grund av dennes sexuella läggning. Förutom att skärpa synen på hatbrotten var syftet med straffskärpningsbestämmelsen att den ska medverka till att hatbrottsmotiv uppmärksammas tidigt under brottsutredningarna. Hatbrotten har lyfts fram av statsmakten även på andra sätt än genom lagstiftning. Sedan mitten av 1990-talet ska de aktuella brotten prioriteras av rättsväsendets myndigheter.

Det är själva motivet till brottet som avgör om det är ett hatbrott, inte handlingen.

Hatbrott är inte i sig en brottsrubricering utan en samlande beteckning på brott där det i motivet funnits ett tydligt hat mot det som offret i gärningsmannens ögon representerade.

Hatbrottet lagtekniska utgångspunkt återfinns i [brottsbalkens](#) kapitel 29, §2 p.7. Denna regel aktualiseras och ger gärningsmannen vid ett hatbrott strängare straff än han hade fått om motivet inte varit hat mot en viss minoritetsgrupp.

I 29 kap2§ står det

” Såsom försvårande omständigheter vid bedömningen av straffvärdet skall, vid sidan av vad som gäller för varje särskild brottstyp, särskilt beaktas (...)

7. om ett motiv för brottet varit att kränka en person, en folkgrupp eller en annan sådan grupp av personer på grund av ras, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, trosbekännelse, sexuell läggning eller annan liknande omständighet.

Enligt statistik från Brottsförebyggande rådet polisanmäldes år 2006 3 259 hatbrott i Sverige. Det är en ökning med 11 procent sedan året innan. Den vanligaste typen av hatbrott är olaga hot/ofredande med främlingsfientliga motiv.

Mot bakgrund av utvecklingen är det kanske viktigare än någonsin att intolerans i samhället bekämpas. Det är inte fråga om att vara tankepolis, snarare tvärtom. Att kunna ge uttryck för sexualitet, kulturell hemvist, nationellt ursprung eller tro, utan att bli hotad, ofredad eller utsatt för kränkande kommentarer måste ingå i ett fritt, tolerant och demokratiskt samhälle.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1 och 6 avslås,

att attsatserna 2, 3 och 4 anses besvarade,

att attsats 5 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 16

Terrordåd, grov organiserad brottslighet och gränslös kriminalitet ställer höga krav på samhället. Medborgarna kräver trygghet från brott. Det är samhällets uppgift att kunna både bekämpa och förebygga denna typ av kriminalitet. Då krävs det att polis och andra rättsvårdande myndigheter får effektiva verktyg. Samtidigt får detta inte ske på ett sådant sätt att den enskilda människans integritet kränks. De värden vi vill försvara får inte förloras i ambitionen att effektivisera insatserna mot kriminalitet. En ökad övervakning som i sig kan vara befogad får inte ske på ett sådant sätt att människor överlag känner sig kontrollerade i sin vardag. Det måste ställas krav på att insatser som sker är proportionella emot det hot som man vill bekämpa. Det måste även ställas höga krav på rättssäkerhet. Samtidigt är det viktigt att komma ihåg de brottsoffer som ofta på ett mycket brutalt sätt fått sin personliga integritet kränkt. Insatserna mot kriminalitet och försvaret för integriteten innebär alltid en balansakt.

Socialdemokratiska regeringar har under ett antal år ökat resurserna till rättsväsendet för att bekämpa såväl grov organiserad brottslighet som terrorism. Polisen har fått nya verktyg som ökad möjlighet att använda DNA vid brottsutredningar, möjligheten för polisen att använda trafikdata har säkerställts och buggning har införts. Vid varje tillfälle har det förts en diskussion om rättssäkerheten och integriteten runt förslagen. Det är viktigt att denna debatt inte stryps. I en öppen demokrati måste de beslut som tas kunna försvaras. Den utveckling som

sker i vår omvärld har visat att det varit viktigt att polis har fått effektiva verktyg som även ökat rättssäkerheten. Men motionären har helt rätt i att varje införande av något slags kontroll eller tvångsmedel som har betungande effekt på den enskilda individen noggrant måste övervägas utifrån alla aspekter innan sådana beslutas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 17

År 2006 klarades drygt 416 000 brott upp. Det motsvarar 34 procent av antalet anmälda brott. Antalet uppklarade brott har ökat sedan slutet av 1970-talet, då cirka 269 000 brott klarades upp. Under det senaste året ökade personuppklaringsprocenten från 16 till 18 procent, vilket är den högsta nivån sedan 1995. Att brott klaras upp är naturligtvis viktigt för rättsväsendets förtroende. Under den förra socialdemokratiska regeringstiden höjdes anslagen till rättsväsendet med 5 miljarder kronor. Det är den största satsningen någonsin. Dessutom fick polisen ett antal nya verktyg för att bli effektivare i sin brottsbekämpning. Att använda DNA-teknik mera i utredningar har lett till att polisen kan lösa fler brott.

Motionären vill att 60 procent av alla brott ska vara ett mål. Vi menar att polisen måste göra allt man kan för att lösa samtliga brott. Därför har också socialdemokraterna föreslagit 110 miljoner mer än den borgerliga regeringen till polisen. Samtidigt måste man vara medveten om att när det gäller en del mängdbrott, t ex cykelstölder, är det ofta mycket svårt att knyta en gärningsman till brottet. Det vore således orimligt att i dessa fall ställa så höga krav på uppklarning som motionären vill.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 18

Inom den offentliga verksamheten gäller regler om allmänhetens rätt till insyn och de anställda har en så kallad meddelarfrihet som gör att de kan påtala till exempel missförhållanden utan att arbetsgivaren kan komma med sanktioner.

Sedan förra året gäller detta också anställda i kommunala bolag. Men för privata utförare som arbetar åt kommuner och landsting gäller den helprivata sektorns regler trots att det handlar om skattefinansierad verksamhet. Man kan hamna i den absurda situationen att ett vårdföretag menar att missförhållanden eller brister klassas som "företagshemligheter" trots att det är helt nödvändig information för att trygga patienternas säkerhet.

Frågan om att utvidga yttrandefriheten och meddelarskyddet till att gälla anställda hos privata utförare som utför skattefinansierad verksamhet har diskuterats tidigare och frågan har också utretts för ett antal år sedan. Frågan är komplex eftersom hela offentlighetsprincipen berörs. Eftersom alltmer vård och omsorg läggs ut på privata utförare borde frågan aktualiseras igen.

En kommande lagstiftningsändring bör ta sikte på att anställda hos privata utförare ska kunna yttra sig om den skattefinansierade verksamhet som företaget utför åt det allmänna och ha samma skydd som offentliganställda.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

ENERGI

UTLÅTANDE NR 19

Distriktsstyrelsen anser att det inte finns några patentröslningar för att lösa framtida energiproblem. Det behövs åtgärder på flera områden. Förnyelsebara energikällor, naturgas som ersättning till kol och olja, miljöbilar men även energieffektiviseringar är viktiga insatser. Incitament som elcertifikat, grön skatteväxling och utsläppshandel är andra vägar. Erfarenhetsmässigt vet vi att det behövs stimulanser för att bryta gamla mönster.

Vindkraft är det energislag som har potential att öka mest på kort tid. I Tyskland producerar vindkraften 26,5 TWh per år mot mindre än 1 TWh i Sverige, och i Danmark svarar vindkraften för 13 procent av landets energiförsörjning. Detta trots att Sverige har både större areal och längre kuster. Potentialen för vindkraft är därmed mycket stor.

Tack vare förlängningen av elcertifikatssystemet har nu vindkraftsutbyggnaden tagit fart. Riksdagen har satt upp ett mål att det år 2015 ska vara möjligt att bygga vindkraft för en elproduktion på 10 TWh. Potentialen för vindkraft är på sikt många gånger större.

Vindkraften står inför sitt kommersiella genombrott i Sverige och producerar i dag 20 gånger mer än för bara 7 år sedan. År 2006 producerades cirka 0,9 TWh el från vindenergi. Det motsvarar cirka 0,6 % av Sveriges totala elproduktion. Det är drygt 5 procent mer än 2005, trots att 2006 var ett relativt vindfattigt år. Utbyggnadstakten ökade i Sverige med 12,5 procent, vilket är lägre än genomsnittet i världen som var cirka 25%. Vi socialdemokrater ville 2006 femdubbla vindkraften fram till 2010, från 1 till 5 TWh. I takt med att regeringen inte agerar blir dock detta allt svårare att nå.

Avslutningsvis vill distriktsstyrelsen framhålla vindkraften som en viktig resurs i den framtida energitillförseln.

UTLÅTANDE NR 20

Sverige är ett av världens mest kärnkraftsberoende länder då ungefär hälften av vår eltillförsel kommer från just kärnkraft. Kärnkraften är en sårbar energikälla och det är viktigt att ställa om till andra energikällor.

Några patentröslningar för att lösa de framtida energiproblemen finns inte. Svaren måste därför ges genom insatser på flera områden. Förnyelsebara energikällor, naturgas som ersättning till kol och olja, miljöbilar men även energieffektiviseringar är viktiga insatser. Incitament som elcertifikat och utsläppshandel är andra vägar. Erfarenhetsmässigt vet vi att det behövs stimulanser för att bryta gamla mönster.

Det är naturligtvis nödvändigt med forskning runt kärnenergi för att göra den säkrare och se över möjligheterna för utveckling. Forskning sker idag både inom Vattenfall AB och SKB (Svensk kärnbränslehantering AB) och via SKI (Svenska kärnkraftsinspektionen), som även stödjer nordisk kärnsäkerhetsforskning. Sverige samarbetar även internationellt i det europeiska fusionsforskningsprogrammet.

Även om Sverige behöver den kärnkraftsenergi som produceras idag finns det starka skäl att stå fast vid en avveckling. Kärnkraften bär inte sina egna kostnader idag, slutförvaringen av kärnbränslet är ett problem som vi kommer att lämna över till kommande generationer och konsekvenserna vid en allvarlig olycka kan bli förödande.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 21

Motionen är svår att ta på allvar av flera skäl. Distriktsstyrelsen nöjer sig med att peka på några.

Motionen utgår från att den pågående klimatpolitiska debatten och åtgärderna för att avvärja klimathotet är ett uttryck för en konspiration grundad på att det skulle vara svårare att övertyga allmänheten om att högenergisamhället ”är på upphällningen” och en förevändning för ”makten” att ”kunna åstadkomma integritetshotande och diktatoriska förändringar”.

Vi konstaterar till att börja med att i stort sett samtliga klimatforskare på planeten i så fall anslutit sig till denna sammansvärjning och att ännu så länge ingen avhoppare berättat om konspirationen.

Motionären vill dessutom använda kongressen inte till att ställa krav på åtgärder utan för att i generella ordalag slå fast sanningar och uttala påbud om hur debatten må föras. T ex att ”klimathotet ej ska användas för att skyla över den nära förestående energikrisen” som kongressen enligt motionären också bör förutspå som varande just ”nära förestående”.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 22

Distriktsstyrelsen delar motionärens åsikt om vikten av svensk basindustri både för näringslivet som för Sverige som helhet. Basindustrin fungerar som tillväxtmotor och en stor del av våra exportinkomster kommer därifrån.

Den socialdemokratiska energi- och klimatpolitiken är en politik för jobb, tillväxt, framtidstro och konkurrenskraft. Den ska garantera en fortsatt säker energiförsörjning och ge vår industri god tillgång på el till konkurrenskraftiga priser och med låg inverkan på miljö, hälsa och klimat. Samtidigt ska självfallet industrin vara en motor i omställningen till en mer hållbar energiförsörjning och ett hållbart samhälle.

Gröna certifikat och utsläppshandeln är viktiga verktyg i klimat- och energipolitiken. Det är emellertid viktigt att tilldelningen av utsläppsrätter inte missgynnar redan effektiva industrier, i exempelvis Sverige.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1 och 2 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen,

att attsatserna 3 och 4 avslås.

UTLÅTANDE NR 23, 25, 26, 27, 55, 85 SAMT ATTSATS 4 I MOTION 50 OCH ATTSATS 5 I MOTION 51

Motioner och attsatser som behandlas i utlåtandet berör olika aspekter på ämnet energiförsörjning och möjligheterna att använda bioenergi och alternativa drivmedel för att ersätta fossil energi.

Detta politiska område har fått starkt ökad aktualitet genom att problemet med växthusgaser och klimathotet snabbt seglat upp som vår tids största utmaning. En stor omställning av samhället väntar och kommer att ställa krav inte minst på ett nytt trafik- och transportsystem och nya drivmedel.

Rent allmänt kan konstateras att utmaningen måste mötas med många olika åtgärder. Det handlar både om energisparande, ökade satsningar på kollektivtrafik, främst järnväg och spår-bunden trafik, om att utveckla ny teknik och om att satsa på ny förnybara, helst koldioxid-neutrala, drivmedel och energibärare.

På bilsidan hägrar vätgasdrift och elbilen som en lösning för framtiden, men som situationen ser ut dröjer det innan dessa alternativ kan spela någon större roll. Istället riktas blickarna, när det gäller att ersätta fossila bränslen i trafik- och transportsystemet och inom jord- och skogsbruk, mot olika biodrivmedel, som etanol eller biogas.

Etanolen är, som motionären också konstaterat, inte den långsiktiga lösningen på trafikens utsläppsproblem. Beroende på hur den produceras, transporteras och används framstår etanolen, vid en jämförelse med fossila bränslen, som alltifrån ett ur klimatpolitisk synvinkel sämre alternativ, till ett betydligt bättre.

Till detta kommer att etanolproduktion på väldiga arealer av den odlingsbara marken i världen kraftigt kommer att driva upp livsmedelspriserna och att etanolutvinning ur skogen är förknippad med andra problem, som ännu så länge är otillräckligt belysta.

På sikt är etanolen inte lösningen. Däremot kan etanol - producerad, transporterad och använd på rätt sätt, bidra till en övergångslösning i väntan på de på sikt hållbara lösningarna på trafikens utsläppsproblem.

Motionärens kategoriska avfärdanden av ”etanolsatsningen” i trafiksektorn (motion 23 och motion 25) är därmed just alltför kategorisk. Detsamma gäller de likaledes kategoriska avståndstagandena från etanolproduktion (motion 27) av spannmål, raps och ryps och ståndpunkten att endast biogas skall produceras från åkermark i Sverige.

Visserligen har biogas, inte minst producerad av gödsel, avfall eller restprodukter från jordbrukssektorn, klara fördelar, därför att man både utvinner energi för olika ändamål och får en restprodukt som är ett bättre gödningsmedel än den ursprungliga gödseln eller avfallet.

Frågorna kräver dock en fortsatt grundlig och nyanserad genomlysning. Det vore, som distriktsstyrelsen ser det, felaktigt att helt avfärda etanolspåret och att nu säga tvärt nej till alla former av subventioner eller förmåner för produktion av etanol eller för inköp och användning av etanolbilar. Liksom det vore fel att nu slå fast att sådana stöd enbart skall ges till biogasdrivna bilar (motion 85).

Etanolen måste precis som andra drivmedel analyseras med avseende på hur den produceras, hur mycket energi som går åt för att framställa och transportera den, dess verkningsgrad och dess miljöbelastning. När det gäller olika produkters bidrag till växthuseffekten måste värderingen ske utifrån en livscykelanalys för produkten ifråga.

I motion 55 ställer motionären krav på bland annat en rad utredningar på området - om vad ett skifte från olja till bioenergi skulle innebära, om självförsörjning av drivmedel inom skogsbruket och om ”hur vi misshushållar med resurserna” med mera.

Distriktsstyrelsen konstaterar att det pågår ett intensivt forsknings- och utvecklingsarbete på energi- och drivmedelsområdet liksom övergripande vad gäller möjligheterna att bygga ett långsiktigt uthålligt samhälle. Kunskap tas fram, analyseras och systematiseras på många håll och många plan. Som ett mycket viktigt inslag i vår socialdemokratiska klimatpolitik ingår en kraftigt ökad satsning på forskning på området.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 23, 27, 25, 85, attsats 4 i motion 50 och attsats 5 i motion 51 avslås,

att motionerna 55 och 26 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 24

Frågan om Sveriges, Europas och världens energiförsörjning - hur den skall kunna ske med minsta möjliga miljöbelastning och med bibehållen välfärd i Sverige och ökat välstånd på de flesta andra håll i världen - är en fråga av största vikt.

Det är dock osäkert vad motionären är ute efter. Den blandar politikförakt (”energi är i likhet med säkerhet för viktig att överlåtas till politiker”) med svepande omdömen om t ex oljekommissionen och vill att kongressen skall göra en rad tveksamma uttalanden (”EU:s energisäkerhet är ett energiproblem som är mycket nära” eller ”avfallsförbränning är ej förnyelsebar energi”). Motionären vill också göra beställningar av olika planer och utredningar.

Distriktsstyrelsen menar att energi- och miljöfrågorna är alltför viktiga för att hanteras så nonchalant som motionen faktiskt gör.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 28

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att det är angeläget att stödja investeringar i solcellsteknik vid uppvärmning av offentliga byggnader.

Fram t.o.m. 31 december 2008 finns det möjlighet att få statliga bidrag till solcellsanläggningar enligt Förordning(2005:205) om stöd till investeringar i energieffektivisering och konvertering till förnybara energikällor i lokaler som används för offentlig verksamhet. Stödet har enligt uppgift varit mycket populärt och avsatta medel är i stort sett redan använda. En betydande del har gått till solcellsanläggningar på offentliga byggnader.

Distriktsstyrelsen anser, i likhet med motionären, att stödet till solcellsteknik är viktigt och kan anses utgöra en del av de åtgärder som behövs för att minska påverkan på vårt klimat. Distriktsstyrelsen anser att det är angeläget att nuvarande stödform, alternativt som en särskilt riktad stödform specifikt till solcellsanläggningar på offentliga byggnader, bör finnas kvar under ett antal år framöver.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

EU OCH INTERNATIONELLT

UTLÅTANDE NR 29

Motionären tar upp en mycket aktuell fråga om Kosovos självständighet. Motionären menar att Europas gränser en gång för alla gjordes upp genom ett avtal i Helsingfors 1975.

Den socialdemokratiska hållningen är att Sverige bör erkänna ett självständigt Kosovo. Det oroar oss att Sverige är på väg att halka efter och bli bland de sista länderna i Europa att erkänna Kosovo. Vi anser att det är viktigt att EU visar enighet så att inte tidigare misslyckanden på Balkan upprepas.

Ett självständigt Kosovo är en internationell realitet. Självklart finns starka känslor när en stor del av ett land bryter sig loss, men ett närmande till EU kommer att ge förutsättningar för betydelsefulla relationer med andra länder som ger ny gemenskap.

Socialdemokraterna anser att Kosovos folk har rätt att leva i en suverän stat och att Sverige bör erkänna Kosovos självständighet. Detta bör dock ske koordinerat med övriga EU-länder. EU:s enighet är mycket viktig. EU får inte upprepa misstagen från 90-talet då man inte lyckades hantera de nya balkanstaternas tillkomst på ett fullgott sätt.

Frågan är komplicerad, inte minst folkrättsligt. Med all respekt för problematiken är ändå detta den minst dåliga lösningen.

Den process som nu startar måste medföra fördelar för alla länder på Balkan. EU:s dörr måste stå öppen för alla, inklusive Serbien. Kosovo måste garantera minoriteter skyddande rättigheter.

EU-nämnden och regeringen har genom hela denna process slagit fast vikten av EU:s enighet. Vi socialdemokrater anser att Sverige bör stå fast vid detta även nu.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 30

Motionen kräver i ett antal attsatser en förändring av biståndspolitik. Också distriktsstyrelsen anser att biståndspolitik bör utvecklas, men på ett flertal punkter kan vi inte ansluta oss till de slutsatser motionären för fram.

I motsats till motionären anser vi att enprocentsmålet för bistånd är ett viktigt instrument för att skapa kontinuitet och långsiktighet i biståndspolitik. När det gäller satsning på demokrati, så är detta sedan länge en del i biståndspolitik, där Sverige ofta påtalar nödvändigheten av inrikespolitiska reformer av olika slag.

Vi anser också att biståndet redan idag är behovsanpassat. Det är således inte vad motionären kallar ”biståndsindustrin” som styr biståndets omfattning eller inriktning. Det sker redan en resultatuppföljning av biståndet. Att lägga ner Sida är helt omöjligt, om man inte då också

lägger ner hela biståndet, vilket ju att döma av den sista attsatsen verkar vara motionärens ambition.

Att stimulera handel är en naturlig del i hjälparbetet, som särskilt lyftes fram av den förra s-regeringen. Självklart ska livsmedelsbistånd i första hand tillämpas endast i nödfall, men det kan finnas tillfällen då det behövs också i andra situationer. En huvudinriktning för det svenska biståndet är emellertid sedan länge att stärka strukturer för att landet ska kunna ta sig ur sin fattigdom.

Vi ser naturligtvis positivt på svenska fredsinsatser, förutsatt att de sker med FN-mandat.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 9, 10 och 12 avslås,

att attsatserna 3, 5, 6, 7, 8 och 11 anses besvarade,

att attsatserna 2 och 4 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 31

Det finns stora problem med FN-insatsen i Afghanistan som tyvärr domineras av USA och Nato. Sverige bör verka aktivt för att få en förändring till stånd i hur insatserna i Afghanistan styrs och utförs. USA och Natos deltagande och styrning över insatserna bör ersättas av ett ökat deltagande från övriga nationer. Insatserna bör i större utsträckning än idag inriktas på humanitärt bistånd och uppbyggande av det civila samhället.

Det innebär inte att Sverige bör släppa sitt deltagande i Afghanistan. Den svenska personalen ingår i ISAF, International Security Assistance Force. ISAF etablerades i slutet av 2001 och arbetar under ett mandat av FN:s säkerhetsråd och ett avtal mellan ISAF-styrkan och den afghanska regeringen.

ISAF:s uppdrag är långt mycket mer än att skapa fred i landet, att stödja regeringen och bidra till utvecklingen är minst lika viktigt. ISAF är en stor organisation där ett 30-tal länder med tusentals soldater ingår, tusentals soldater och civila rådgivare som alla har en viktig roll för Afghanistans framtid.

De svenska soldaterna ingår i ISAF-styrkan som agerar under FN-mandat under ledning av Nato, på samma sätt som Kfor-styrkan i Kosovo. I botten ligger ett riksdags- och regeringsbeslut. Den svenska närvaron syftar till att stärka den demokratiskt valda afghanska regeringen genom att i samverkan med afghansk militär och polis skapa säkerhet och lugn i ett land som drabbats av årtionden av krig och konflikt.

Tyvärr håller vi dock med motionärerna om att FN-insatsen i alltför hög grad kontrolleras av USA och Nato och att amerikansk krigföring ofta får företräde framför fredsbevarande insatser.

Vi bör med andra ord verka för en förändring av FN:s insatser, men i väntan på detta bör vi fortsätta vårt deltagande för att inte lämna det afghanska folket i nöd.

Läget i Afghanistan är värre än vi kan föreställa oss - i vissa delar är levnadsförhållandena katastrofala. För att bistånd och humanitära hjälpinsatser ska komma fram till de människor som behöver det måste övervakningsinsatser göras.

Därför behövs neutrala, militära styrkor och där kommer svenska soldater, för närvarande 380 stycken, in i bilden.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 32

Distriktsstyrelsen delar uppfattningen om att det är viktigt att kurdernas situation i Turkiet, Irak och Iran uppmärksammas. Det är en befolkningsgrupp som i många år varit utsatt för förtryck i de olika stater som kontrollerat det territorium som kurderna har varit och är bosatta i, Kurdistan. Vi vill se ett utökat självbestämmande för kurderna i Turkiet, och landet måste leva upp till de krav på respekt för grundläggande mänskliga rättigheter för kurderna som omvärlden ställer. Vi slår också vakt om det kurdiska självstyret i irakiska Kurdistan, och anser att Turkiets krigföring mot PKK i Irak är en kränkning av Iraks gränser.

Däremot vill vi inte instämma i motionärens sympati för PKK. PKK:s krigföring mot turkiska mål är i sig ett problem och ett hinder för avspänning och normaliserade förhållanden i regionen. Därför bör PKK-soldaterna lägga ner sina vapen, i utbyte mot turkisk amnesti.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1 och 2 avslås,

att attsats 3 anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 OCH 44

Frågan om ratificering av EU-fördraget

Motionerna tar upp en rad frågor som rör EU och Europapolitiken. Motionerna 37, 38, 39 och 40 tar upp frågan om ett nytt EU-fördrag. Två av motionerna pläderar för att socialdemokratin ska förkasta det fördragsförslag som nu är på gång att ratificeras i EU:s medlemsstater, och två av motionerna vill att socialdemokratin i Skåne ska stödja det, genom att de skånska s-riksdagsledamöterna rekommenderas att rösta ja till fördraget.

Bakgrund

I juni 2004 enades EU:s stats- och regeringschefer om ett nytt fördrag för EU. Efter nej-resultaten i folkomröstningarna i Frankrike i Nederländerna senare samma år, lades förslaget på is. Det väcktes till liv igen av Tyskland under våren 2007, och efter nya förhandlingar kunde man i december samma år enas igen om ett fördrag. Förslaget ska nu ratificeras av medlemsländerna.

Den svenska socialdemokratiska regeringen ställde sig bakom ursprungsförslaget, och den nuvarande borgerliga regeringen har ställt sig bakom det nya fördraget. Det avviker i substans inte särskilt mycket från 2004 års förslag. Vissa symbolfrågor är borta och vissa röstregler har förändrats.

I sak innebär fördraget att EU förbereds för ytterligare nya medlemmar. Till de största förändringarna hör:

- 1 Beslutsregeln förändras när det gäller rätts- och inrikesfrågor. Dessa frågor beslutades tidigare i konsensus, men med det nya fördraget kan de istället avgöras med kvalificerad majoritet i ministerrådet.
- 2 EU-parlamentet får större inflytande, genom att medbeslutande, d v s en process som syftar till att ministerråd och EU-parlament ska komma överens, blir regel för all lagstiftning.
- 3 Den s k EU-stadgan för skydd av mänskliga rättigheter blir rättsligt bindande, istället för att vara en politisk deklaration.
- 4 Ministerrådet får en fast ordförande, en president, som väljs på en period av två och ett halvt år. Ministerrådet får också en s k ”hög representant” som ska leda EU:s utrikespolitik. Denne ”hoge representant” blir också vice ordförande i kommissionen.
- 5 Ministerrådets möten blir offentliga.
- 6 En möjlighet för medborgarinitiativ införs. Genom att samla in en miljon namnunderskrifter kan en medborgare väcka ett förslag hos kommissionen. Kommissionen är emellertid inte förpliktad att lägga fram det för ministerrådet.

Förhandlingsprocessen följdes i Riksdagen under förra året av ett sammansatt Konstitutions- och Utrikesutskott, KUU. Regeringen väntas lägga förslag till ratificering av fördraget under hösten 2008. För att det ska kunna träda i kraft måste alla medlemsstater ratificera det, och förhoppningen från EU-håll är att det ska vara gjort före årets utgång, så att fördraget kan träda i kraft 1 januari 2009.

Den socialdemokratiska hållningen

Den tidigare socialdemokratiska regeringen var med om att förhandla fram ursprungsförslaget 2003-2004. Socialdemokratin ansåg att det hade ett stort värde om EU-länderna kunde komma överens om ett nytt fördrag, inte minst mot bakgrund av vår vilja att utvidga EU ytterligare. Vi är t ex anhängare av turkiskt medlemskap, under förutsättning att landet vidtar nödvändiga åtgärder för att leva upp till de grundläggande kraven på respekt för mänskliga rättigheter.

Socialdemokratin såg också ett värde i att fördraget föreföll flytta fram positionerna för socialpolitiken och de fackliga rättigheterna i Europa, genom att EU-stadgans formuleringar om sociala rättigheter gjordes rättsligt bindande.

Sedan dess har emellertid ny information om vad EU-fördraget kan innebära framkommit. Oklarheter har framkommit om vilka rättsliga effekter det nya fördraget får, och om de sociala rättigheterna verkligen är att betrakta som rättigheter i EG-rättslig mening.

Dessutom har utslaget i det s k Vaxholmsmålet ytterligare komplicerat den politiska bedömningen. I slutet av december 2007 kom EG-domstolens avgörande i det s k Vaxholmsmålet. Trots att generaladvokaten som förberett målet för domstolens räkning föreföll vilja döma till Byggnads favör, blev EG-domstolens utslag det motsatta. Byggnads blockad av det lett-ländska företaget Laval et Partneri för att företaget vägrade teckna svenska kollektivavtal, underkändes av EG-domstolen.

Därmed öppnas i praktiken upp för lönedumpning på svensk arbetsmarknad. Utländsk arbetskraft kan efter detta arbeta i Sverige med väsentligt sämre arbetsvillkor än sina svenska kollegor.

Domen är emellertid mycket svårtydd, och regeringen har tillsatt en utredning för att se vilka ändringar i utstationeringslagen och Lex Britannia som bör göras mot bakgrund av domen. LO:s och TCO:s jurister gör en preliminär bedömning att det skulle kunna gå att klara konflikträtten genom att göra förändringar i lagstiftningen och i vissa avtal, men det är ännu mycket osäkert.

Europafacket har med anledning av Vaxholmsdomen krävt att en särskild social skyddsklausul förs in i anslutning till EU-fördraget, som klargör fackliga organisationers rätt att vidta stridsåtgärder för att hävda kollektivavtal. Man har också konstaterat att domen försvårar ratificeringen av fördraget.

Slutsatser och förslag till beslut

Socialdemokraterna i Skåne vill att Sverige ska vara med i EU, och vi vill att EU ska utvecklas. Det europeiska samarbetet har ett mycket stort värde för att stärka demokratin och välfärden på vår kontinent. Den inställningen har vi haft sedan folkomröstningen 1994.

Men vi måste samtidigt erkänna att vi under dessa år ofta har underskattat EG-domstolens ställning i det europeiska systemet. Den spelar en helt annan roll än vad nationella domstolar i Norden gör.

Socialdemokratisk författningspolitik utgår från den s k folksuveränitetsprincipen. Den innebär att det alltid är folkets representanter, de förtroendevalda, som ska bestämma över vilka lagar och regler som ska gälla i en stat. Domstolar ska tolka lag i enskilda situationer, men inte själv stifta lag.

Det är i grunden en demokratifråga. De förtroendevalda ansvarar inför folket, väljarna, och om folket är missnöjt med lagarna så kan de förtroendevalda bytas ut. Men domstolar ansvarar i praktiken inte inför någon, och kan inte ställas till svars för sina beslut.

EG-domstolens möjligheter till prövning av om en lag är förenlig med EG-rätten kan emellertid sägas strida mot folksuveränitetsprincipen. Det är en följd av att vi överlåtitt viss bestämmanderätt till EU. Det kan vi leva med, under förutsättning att det är klart definierat vilka områden vi överlåtitt till EU att bestämma över.

Problemet är att denna klarhet inte finns, och att EG-domstolen, ofta med hjälp av EU-kommissionen, successivt utvidgat sitt kompetensområde under de år vi varit med i EU, till områden där Sverige aldrig uttryckligen överlätit makt. Alkoholpolitiken är ett uppenbart exempel. Just nu är presstödet aktuellt, liksom bostadspolitiken.

Sverige har aldrig överlätit till EG-domstolen att döma över svenska konfliktregler. Det är en rätt som domstolen tagit sig, genom en tolkning av sitt mandat. Vaxholmsdomen blir därmed ytterligare en påminnelse om hur EG-domstolen kan agera, om den får möjlighet. I likhet med övriga fackföreningsrörelsen i Europa ser vi utgången av Vaxholmsmålet som ett stort hot mot löntagarnas rättigheter.

Det går inte att komma ifrån att fördraget och Vaxholmsdomen har den kopplingen att om en stat är missnöjd med de konstitutionella reglerna, t ex vilken domsrätt EG-domstolen har över svensk arbetsrätt, så är det i fördragsförhandlingarna dessa frågor ska lyftas. Men i och med att Vaxholmsdomen kom några dagar efter det att fördraget undertecknats, kunde inte Sverige ta upp frågan i förhandlingarna. Det är djupt otillfredsställande.

Men eftersom processen inte är slut förrän alla länder ratificerat, finns det enligt distriktsstyrelsens uppfattning inget hinder för regeringen att lyfta frågan nu, för att t ex driva fram en sådan klausul Europafacket vill se. Det är också angeläget att de svenska lagförändringar som kan behövas för att minimera skadeverkningarna av Vaxholmsmålet görs skyndsamt.

Det måste stå fullständigt klart att fackföreningar har rätt att vidta konfliktåtgärder för att genomdriva svenska kollektivavtal på svensk mark. För att få en bred uppslutning bakom en ratificering av EU-fördraget är det angeläget att Vaxholmsfrågan löses så fort som möjligt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 39:2, 37:1 och 38:1 anses besvarade.

Övriga EU-fördragsfrågor

Folkomröstning

Motion 39:1 och 40:1 föreslår en folkomröstning om fördraget. Som framgått ovan är fördragsfrågan mycket komplex, och det är svårt för den enskilde väljaren att sätta sig in i alla fördragets delar. Det är de folkvaldas uppgift att göra det arbetet, och efter bästa förmåga fatta rätt beslut. Med de villkor vi sätter upp vad gäller Vaxholmsfrågan och EU-stadgan, kan man nu utgå ifrån att fördraget får en noggrann genomlysning.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 39:1 och 40:1 avslås.

EU:s beslutsformer och struktur

Motion 39:4, 39:5, 40:5 och 40:6 vill att EU inte ska ha någon ”utrikesminister” eller ”president”. Distriktsstyrelsen anser att förslagen om en fast ordförande i rådet (”president”) och en

”hög representant” som ska vara både vice ordförande i kommissionen och utrikesansvarig i ministerrådet, inte innebär särskilt stora förändringar i förhållande till nuvarande ordning. EU har redan en utrikespolitisk talesman, och en fast ordförande kan bidra till bättre kontinuitet i EU:s arbete.

Motion 39:6, 39:7, 40:2, 40:3 och 40:4 vill att röstregler och vetorätt ska bevaras som idag. Distriktsstyrelsen anser att det EU, som idag är väsentligt större än det var för bara några år sedan, inte kan fungera på viktiga områden om det finns vetorätt på alltför stora områden. Rätts- och inrikesfrågor gäller t ex brottsbekämpning och människohandel, och det är idag ett problem att den stat med minst ambitioner på området kan förhålla viktiga beslut. Därför är det rimligt att gå över till kvalificerad majoritet på det området.

Motion 39:3 vill att EU ska sluta att växa. Distriktsstyrelsen anser att fler länder ska ges tillträde till EU, om de så önskar. Vi ser t ex gärna ett turkiskt medlemskap, under förutsättning att reformer görs så att landet kan leva upp till kraven på grundläggande mänskliga rättigheter.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** motionerna 39:4, 39:5, 40:5 och 40:6 avslås,
- att** motionerna 39:6, 39:7, 40:2, 40:3 och 40:4 avslås,
- att** motionerna 39:3 avslås.

EU-parlamentets säte

Motionerna 37:2 och 38:2 vill att EU-parlamentet själv ska få avgöra frågan om sitt säte, för att på det sättet kunna få stopp på den absurda flyttcirkusen mellan Bryssel och Strasbourg. Distriktsstyrelsen anser att det är naturligt att parlamentet själv beslutar i en sådan fråga.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** motionerna 37:2 och 38:2 bifalles,
- att** motionerna jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen och s-gruppen i EU-parlamentet.

Distriktets EU-arbete

Motion 43 och 44 vill att partidistriktet snarast startar förberedelserna inför valet till EU-parlamentet 2009, samt att erforderliga medel avsätts för detta.

Distriktsstyrelsen har tillsatt en arbetsgrupp för att lägga upp en kampanj för EU-valet. Pengar för 2009 har avsatts preliminärt i budgeten, och eventuellt ytterligare medel kommer att avsättas under 2008 för dessa förberedelser. Bl a måste utbildningsinsatser göras redan under innevarande år.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** motionerna 43 och 44 bifalles,
- att** motionerna jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till distriktsstyrelsen.

Det sociala EU

Motionerna 41 och 42 vill att de sociala frågorna ska vara högprioriterade för socialdemokraterna i EU-samarbetet. Distriktsstyrelsen instämmer. Det är viktigt att alla EU-länder kan förmås att leva upp till höga krav på välfärdsområdena. Lissabonprocessen, där EU-staterna satt upp gemensamma välfärdspolitiska mål, är en bra metod för detta. Den bygger heller inte på överstatlighet, utan på mellanstatligt samarbete.

I detta läge är det särskilt viktigt att stoppa de tendenser till lönedumpningspolitik som EG-domstolens Vaxholmsutslag är ett exempel på. Därför måste Vaxholmsfrågan lösas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 41 och 42 bifalles,

att motionerna jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen och s-gruppen i EU-parlamentet.

Strategi inför EU:s budgetöversyn

Motionerna 33 och 34 vill att den pågående översynen av EU:s budget ska resultera i nedtrappning av jordbruksstödet och ett borttagande av medlemsrabatterna som en rad medlemsländer åtnjuter. De pengar som frigörs bör istället användas för EU:s sociala ändamål och sysselsättningskapande åtgärder.

Distriktsstyrelsen instämmer i att jordbruksstödet och rabatterna bör slopas. Men vi anser, till skillnad från motionärerna, att de frigjorda medlen i så fall ska tillfalla medlemsländerna. Om man vill stärka välfärden och öka sysselsättningen i EU, så är det medlemsstaterna själva som bäst kan göra prioriteringarna av hur dessa medel ska användas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 33 och 34 avslås.

Globaliseringen och EU

Motionerna 35 och 36 vill ha en politik för att möta den globala konkurrensen. En sådan politik kännetecknas bl a av satsningar på forskning och utveckling, utbildning, god anställningstrygghet, generös arbetslöshetsförsäkring och aktiv arbetsmarknadspolitik. Distriktsstyrelsen instämmer.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 35 och 36 bifalles,

att motionerna jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till s-gruppen i EU-parlamentet.

JÄMSTÄLLDHET

UTLÅTANDE NR 45

”Likhet inför lagen” är en viktig princip. I regeringsformen 1kap 9 § står ”Domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör uppgifter inom den offentliga förvaltningen skall i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iakttaga saklighet och opartiskhet.” Diskriminering beroende på kön, sexuell läggning, etnicitet eller annat måste därför motverkas. Det är belagt att kvinnor och barn bemöts på ett diskriminerade sätt i rättssystemet. Det gäller inte minst vid sexualbrott eller våldsbrott. Åklagare som ställer orelevanta frågor om hur kvinnor klär sig, domare som saknar kunskap om barns utsatthet, strukturer i samhället som inte är uppbyggda på ett sätt som ger utsatta kvinnor skydd. Brottsförebyggande rådet visade nyligen i en rapport att personer med utländsk härkomst riskerar att missgynnas i rättsprocessen. Slutsatsen drogs efter att ha gått igenom ett antal domar samt intervjuat olika personer i rättsväsendet. Generaliserande föreställningar, oflexibla arbetsätt, kommunikations-svårigheter och språkskillnader var några orsaker man pekade på. Motionärens påståenden om att domstolarna tillämpar en generell kvinnorabatt är emellertid svårt att belägga.

Det är viktigt att angripa all diskriminering oavsett vem som är offret. Sättet på vilket diskriminering ska angripas måste skilja sig åt beroende på situationen. När det gäller domstolars dömande, handlar det inte sällan om okunskap, attityder och fördomar. Att lagstifta bort detta är inte möjligt. Utbildning och en sammansättning av domarkåren som speglar Sveriges befolkning synes mera användbart som verktyg.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 avslås,

att attsats 3 anses besvarad,

att attsats 2 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 46

Den borgerliga regeringen har startat ett lagstiftningsarbete som innebär att både JämO och jämställdhetslagstiftningen försvinner. De olika diskrimineringsombudsmännen slås samman till en. Detsamma gäller de olika diskrimineringslagarna. Lagförslaget ska under våren 2008 behandlas av riksdagen och planeras träda i kraft 1 juli 2008.

Bortsett från att jämställdhetslagen försvinner som en egen lag, med allt vad det innebär av minskat strålkastarljus på jämställdhetsfrågorna, medför regeringens förslag tre direkta försämringar:

1. Kravet på jämställdhetsplaner på arbetsplatserna luckras upp. Jämställdhetsplan behöver bara tas fram vart tredje år och arbetsgivare med färre än 25 anställda slipper helt. Tidigare gick gränsen vid 10 anställda.

2. De obligatoriska lönekartläggningarna, som är en förutsättning för jämställdhetsplanerna, har hittills genomförts varje år. De har därmed blivit JämOs viktigaste vapen i kampen för

lika lön. Nu ska lönekartläggningarna endast genomföras vart tredje år, något som gör att JämO:s möjligheter att komma åt orättvisa löner försämras och kan försinkas med flera år. JämOs tillgång till de årliga lönekartläggningarna har i själva verket till stor del ersatt det tidigare systemet med domstolsförhandlingar som ju – som motionärerna påpekar - väldigt sällan ledde till fällande domar.

3. Den s.k. portalparagrafen i Jämställdhetslagen suddas bort. I den ursprungliga lagen från 1980 skulle reglerna vara könsneutrala, men för att bättre anpassa lagen till verkligheten gjordes 1992 ett tillägg som innebär att lagen främst siktar på att förbättra kvinnors villkor i arbetslivet (1§ st2).

Till detta kommer att den borgerliga regeringen slopat den socialdemokratiska regeringens förslag om en jämställdhetsmyndighet som skulle följa upp, styra och samordna jämställdhetspolitiken.

Partidistriktets styrelse står givetvis bakom motionärernas idéer om jämställdhet och lika lön för likvärdigt arbete. Jämställdhetslagstiftningen har steg för steg blivit allt skarpare. Utvecklingen har i stort sett skett enligt de fackliga organisationernas önskemål. Det är bra, och det vore bra om vi kunde fortsätta på den vägen när socialdemokraterna på nytt återfår regeringsmakten. Under tiden har vi alla ett ansvar för att kritisera och försöka bromsa den borgerliga regeringens kvinnofientliga politik.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

MILJÖ OCH JORDBRUK

UTLÅTANDE NR 47

Motionären vill att det till distriktskongressen 2009 utarbetas en vision för ett hållbart Skåne. Detta arbete skall sedan utgöra underlag för det nya Skåneprogrammet som skall antas på kongressen 2010.

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att partidistriktet behöver en vision för ett hållbart Skåne. Skåneprogram som skall antas 2010 behöver ha denna som en av sina utgångspunkter. Hur vi klarar av att handskas med miljöförstöring och klimatpåverkan är en avgörande fråga för vår framtid. Däremot anser styrelsen att denna vision inte behöver behandlas i särskild ordning av kongressen 2009. Hållbarhetsfrågan behöver inte särbehandlas i samband med att det nya Skåneprogrammet utarbetas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad samt översändes till distriktsstyrelsen.

UTLÅTANDE NR 48

Motionens utgångspunkt är den omfattande täktverksamhet som pågår på Romeleåsen. Detta är en verksamhet som skapar många problem. Lunds kommun har försökt hindra en utökning av verksamheten, men kommunernas bestämmanderätt i sådana ärenden är begränsad. Makten ligger istället hos länsstyrelsen.

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att kommunernas inflytande i täktärenden bör stärkas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 49

Distriktsstyrelsen anser att motionären tar upp en mycket viktig fråga, nämligen behandlingen av djur under transport. Motionären har dock begränsat sig till att yrka på att partiet ska verka för att transportsträckor av slaktdjur får vara högst två timmar till slaktplatsen.

Under senare år har i media kablat ut skrämmande reportage, från olika delar av världen, om transporter av djur som fått utstå ofattbar vanvård och oerhört lidande. Detta har gällt såväl transporter av slaktdjur som andra djurtransporter. Distriktsstyrelsen anser att alla länder som anser sig vara civiliserade måste behandla djur på ett värdigt sätt inte minst i samband med transporter.

Transporter av slaktdjur i Sverige regleras i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter och allmänna råd (DFS 2004:10) om transport av levande djur. Enligt dessa får transporttiden för slaktdjur inte överstiga åtta timmar. Om transporttiden till närmaste slakteri överstiger åtta timmar, får transporttiden i enstaka fall förlängas med högst tre timmar. I föreskrifterna finns också mycket noggrant reglerat hur transportererna får ske, med syftet att djuren inte skadas eller på annat sätt far illa.

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att det är angeläget med en kort transporttid. Minst lika viktigt är det att transportererna sker på ett för djuren värdigt sätt. Distriktsstyrelsen bedömer att regelsystemet är välutvecklat vad gäller transportsättet. Naturligtvis är transporten också beroende på den enskilda chaufförens känsla för djuren, genom att framföra fordonet på ett lugnt sätt. Detta kan vara svårt att följa upp.

Distriktsstyrelsen anser att flertalet transporter i Skåne kan genomföras på mindre än två timmar, till närmaste slakteri. Detta är emellertid en omöjlighet i stora delar av övriga landet. Även om en utbyggnad sker av ytterligare slakterier, kommer ändå, under överskådlig tid, flertalet slaktdjur att transporteras under längre tid än två timmar. Dessvärre synes trenden under senare tid varit den omvända, dvs. allt färre slakterier i landet.

Idag finns ett särskilt företagsstöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder (SFS 2007:481). Det finns bl.a. möjlighet att söka stöd till lokala, småskaliga slakterier. Under senare år har ett flertal sådana etablerats i landet. Distriktsstyrelsen kan konstatera att alltfler konsumenter efterfrågar närproducerade och ekologiska livsmedel. Djurskyddsaspekterna väger också allt tyngre hos konsumenten, inte minst bland de yngre generationerna. Den offentliga sektorn, främst kommunerna, köper i allt större utsträckning ekologiska livsmedel. Utvecklas denna trend kan det få till följd, genom konsumenternas krav, att lokala slakterier blir allt vanligare. Distriktsstyrelsen bedömer dock att en sådan utveckling kommer att ta relativt lång tid. Under överskådlig tid kommer åtskilliga slaktdjur att transporteras längre än två timmar till slaktplatsen. Distriktsstyrelsen menar därför att det är särskilt angeläget att verka för att alla transporter av djur sker på ett för djuren värdigt sätt. Distriktsstyrelsen anser dock att man på lång sikt bör verka för att minimera transporttiden för slaktdjur.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 50, ATTSATSERNA 1-3 SAMT MOTION 51, ATTSATS 4

Motionären beskriver en utveckling med kraftigt stigande spannmåls- och livsmedelspriser som en följd av ökad tillväxt och ökad köpkraft, men också av att energisektorn i allt högre grad konkurrerar om jordbruksmarken. Bilden är riktig och vid det här laget väl känd. Motionären kräver att den socialdemokratiska politiken i olika sammanhang skall anpassas till denna verklighet och i motion 51 attsats 4 efterfrågas en plan för en sådan anpassning. Distriktsstyrelsen vill understryka att denna anpassning självklart redan pågår, bland annat

därför att den är fullständigt ofrånkomlig. Det går ju an att leka med den tanken att vi skulle slå fast att den socialdemokratiska politiken inte skall anpassas till dessa nya förhållanden. I sådana fall skulle verkligheten snart hinna ikapp oss.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 51, ATTSATSERNA 1, 2 OCH 3

Motionen tar upp problemen med konstgödsel och övergödning, men pekar också på behovet av att återföra näring till åkermarken.

Motionären vill ha en plan för ett jordbruk med minskad tillgång till konstgödsel och att övergödningen skall upphöra.

Ett politiskt arbete med den inriktningen, att begränsa användningen av konstgödsel och stoppa övergödningen av sjöar och vattendrag, pågår sedan många år tillbaka.

Olika program för att minska utsläppen av kväve har genomförts sedan slutet av 1980-talet. De har som exempel omfattat restriktioner för spridning av stallgödsel, informationsinsatser för att förbättra växtodlings- och gödslingsplaneringen och krav på ökad andel höst- och vinterbevuxen mark. För att minska användningen av konstgödsel infördes också en särskild skatt på mineralgödsel. Den är idag 1,80 kr per kg kväve.

Odling av fånggröda efter skörd på hösten och införande av skyddszoner för att minska ytavrinningen till sjöar och vattendrag är andra exempel på åtgärder som initierats och genomförts.

Bedömningen idag är att miljökvalitetsmålet Ingen övergödning bör kunna nås för jordbrukssektorn. Men självklar krävs ytterligare åtgärder. Det är i sammanhanget ett bakslag att den borgerliga regeringen och riksdagsmajoriteten beslutat att inte längre ge stöd till ekologisk odling.

Socialdemokratin har all anledning att målmedvetet driva på miljöarbetet också på detta område.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2 och 3 anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 52

Motionären tar ett väldigt pretentiöst grepp på svåra och omfattande frågor. Motionen tar alltså sikte på att bena ut vad som är vetenskap och inte vetenskap i den klimatpolitiska debatten och vilka aktörer som har rätt att kalla sig experter. Den ger sig dessutom i kast med att brännmärka vad motionären menar är tillkortakommanden från public serviceföretaget SVT:s sida och lägga fast dess skyldigheter.

Motionen mynnar ut i en rad mer eller mindre märkliga attsatser.

Till de mindre märkliga hör den första som innebär att distriktkongressen skall slå fast det som redan är innebörden i det uppdrag som Sveriges Television har och som innebär att det i SVT ”ska föras en balanserad debatt” bland annat om ”temperatur och klimatfrågor”.

Övriga attsatser är desto märkligare. De innebär bland annat att motionären vill att distriktskongressen skall uttala vilka brott som begåtts mot Radio- och TV-lagen och i en sorts politisk bannbulla peka ut vilka som inte är experter på området klimatpolitik. Det ligger knappast inom ramen för kompetensen hos en socialdemokratisk distriktskongress att ge sig in i en sådan recentverksamhet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 53

Det pågår en utveckling och omställning av det svenska jordbruket för att göra det långsiktigt uthålligt. Miljöpolitiska mål – t ex att stoppa övergödningen, bevara den biologiska mångfalden och stoppa utsläppen av växthusgaser - är viktiga målsättningar inom jordbrukssektorn vid sidan av den att producera livsmedel och andra nyttigheter på ett kostnadseffektivt sätt. I detta arbete deltar enskilda bönder och jordbruksföretag, organisationer och myndigheter, forskare och politiker . Planer och projekt initieras, förändras och ersätts av nya i ett dynamiskt utvecklingsarbete.

Detta utvecklings- och omställningsarbete med uthållighet och miljöhänsyn i förgrunden måste framöver intensifieras. Distriktsstyrelsen omfattar dock inte övertygelsen om att det är en stor plan som krävs. Inte heller att det är en övergång till ”gamla” jordbruksmetoder som särskilt bör stimuleras, även om det finns en hel del att lära i den gamla jordbrukskulturen och tidigare odlingstraditioner.

Vi utesluter heller inte att det finns något att snappa upp från det kubanska jordbruket, även om utvecklingen där kantats av stora misslyckanden, som bland annat kan hänföras till en övertro på de stora centrala planerna, men vi tror inte att Kuba bör pekas ut som särskilt viktig inspirationskälla.

Däremot delar vi motionärens syn, även om det inte är lösningen på mänsklighetens arealbehov, att ”urbana jordlotter” har stora kvaliteter, när det gäller att ge människor tillgång till närproducerade och bra livsmedel och bidra till ett gott liv överhuvudtaget.

En strävan att i större utsträckning erbjuda sådana lotter ser distriktsstyrelsen som en fin tanke och en god målsättning.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1,2 och 4 avslås,

att attsats 3 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 54

Motionären anser att inom jordbruket ska dels växelvis odling stimuleras istället för monokulturer dels bekämpningsmedel undvikas i den mån det är möjligt.

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att växelbruk och en minimal användning av bekämpningsmedel är nödvändigt för att skapa ett långsiktigt hållbart jordbruk.

Beträffande begreppet monokulturer, som motionären använder, så vill distriktsstyrelsen peka på att monokultur betyder i ekologin att ett ekosystem bara består av en enda art eller nästan bara en art. Inom jordbruket är det naturligtvis bara möjligt att odla en gröda åt gången, men självklart skall en växling ske av grödor mellan åren. Distriktsstyrelsen bedömer att detta inte utgör ett större problem idag. För att jordarna ska vara långsiktigt produktiva är det nödvändigt att en växling sker mellan olika grödor mellan åren. Det är alltså ett egenintresse för de enskilda jordbrukarna att växla grödor. Distriktsstyrelsen bedömer därför att detta är självreglerande och att inga särskilda samhälleliga pålagor behövs.

När det gäller användningen av bekämpningsmedel inom jordbruket kan konstateras att denna har minskat avsevärt under åtminstone de sista tio åren. Ett av skälen är att bekämpningsmedlen blivit dyrare bl.a. genom särskild beskattning, sk miljöavgifter. Dessutom satsar staten på särskilda rådgivningsprogram till jordbrukarna för att minska miljöbelastningen inom jordbruket, bl.a. med syftet att minska användningen av bekämpningsmedel. Distriktsstyrelsen anser, i likhet med motionären, att det finns anledning att genom olika åtgärder, ytterligare minska användningen av bekämpningsmedel.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 anses besvarad,

att attsats 2 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

ORGANISATION

UTLÅTANDE NR 56

Motionen syftar till att göra valprocessen i partiet mer aktiv. Distriktsstyrelsen delar åsikten att det är viktigt att vi inför ledarval har öppna och prövande diskussioner med den ömsinhet som krävs. Det borgar både för att alla alternativ prövas men också för att den som blir vald kan känna ett mycket starkt mandat.

För att uppnå en sådan utveckling krävs det framförallt att valberedningarna arbetar öppet och sökande. Det är alltså i första hand en kulturfråga. Själva valprocessen är enligt distriktsstyrelsen tillfyllest med dagens stadgar. Förutom valberedningens förslag har mötet alltid möjlighet att rösta på alla andra som är nominerade.

Det konkreta kravet i motionen om att valberedningen alltid ska presentera två kandidater, en man och en kvinna föreslår distriktsstyrelsen kongressen att avslå. Det blir en konstruerad situation och om stämningarna inför ett val är i klar majoritet för den ene kandidaten kan det bli direkt förnedrande för den andra att ställa upp. Distriktsstyrelsen tror att valberedningarna skulle få väldigt svårt att många gånger få någon att ställa upp som motkandidat i givna val.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 57 OCH 58

Distriktsstyrelsen instämmer delvis i den kritik som motionärerna riktar, mot valprocessen som varit, inför valet av partiordförande. Kongressledamöterna bör vara de som i första hand tar del av valberedningens förslag.

Medieintresset var stort och det är inte vanligt med val av partiordförande inom Socialdemokraterna. Valberedningen hade stor press på sig och man hade bestämt sig för stor öppenhet i sitt arbete. En snabbare process än som var fallet är önskvärt och den första att-satsen i motionerna instämmer styrelsen i.

Distriktsstyrelsen instämmer däremot ej i, att en medlemsomröstning eller provval skulle vara lösningen. Provval kan idag användas inför allmänna val och är endast rådgivande. Detta gäller även allmänna omröstningar. Motionärerna vill även att en vice ordförande skall utses. Detta kan upplevas hämmande i valprocessen, eftersom man då redan tagit ställning till vem som inträder i ordförandens ställe inför kongressen.

Styrelsen förordar den ordning som gäller enligt stadgarna idag.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna avslås.

UTLÅTANDE NR 59

Helsingborgs arbetarekommun kräver att arbetarekommunerna ska få stadgeenlig möjlighet att avslå motioner till distriktskongressen och därmed inte skicka dem vidare.

En sådan ordning är inte förenlig med partiets centrala stadgar senast beslutade på partikongressen 2005.

Ordningen innebär att enskild medlem alltid har en möjlighet att få sina förslag prövade av partidistriktet vilket får betraktas som en demokratisk ventil.

Men distriktsstyrelsen har förståelse för motionärernas synpunkter och avser att före nästa partikongress diskutera med arbetarekommunerna i distriktet om en framställan till nästa partikongress om en stadgeändring ska göras.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 60 OCH 61

Motionernas attsatser handlar om hur vi hanterar information, kunskap och forskning i det politiska arbetet. Distriktsstyrelsen anser att det är själva kärnan i det politiska uppdraget – att värdera omvärldsförändringar och ny kunskap i förhållande till våra politiska mål och på grundval av detta utforma den konkreta dagspolitiken.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 62

Motionen vill att folkhemsbegreppet återvinns, och skrivs in i partiprogrammet. Distriktsstyrelsen anser att folkhemsbegreppet aldrig gått förlorat, och därför inte kan ”återvinnas”. Det är oupplösligen förknippat med socialdemokratien. Däremot ställer vi oss mycket frågande inför några av de referenser till högerdebattörer som motionären återger i motionen.

Folkhemsbegreppet har haft en sådan lyskraft, att många av våra motståndare försökt smutsa ner det genom att t ex koppla det till extremnationalistiska tankegångar. Detta är ett förljuget skamgrepp, och det förstår man när man läser Per Albin Hanssons centrala formuleringar från 1928:

”Hemmets grundval är gemensamheten och samkänslan. Det goda hemmet känner icke till några privilegierade eller tillbakasatta, inga kelgrisar och inga styvbarn. Där ser icke den ene ner på den andre, där försöker ingen skaffa sig fördel på andras bekostnad, den starke trycker inte ner och plundrar den svage. I det goda hemmet råder likhet, omtanke, samarbete, hjälpsamhet.

Tillämpat på det stora folk- och medborgarhemmet skulle detta betyda nedbrytandet av alla sociala och ekonomiska skrankor, som nu skilja medborgarna i privilegierade och tillbaka-satta, i härskande och beroende, i rika och fattiga, besuttna och utarmade, plundrare och utplundrade.

Det svenska samhället är ännu icke det goda medborgarhemmet. Här råder visserligen formell likhet, likheten i politiska rättigheter, men socialt består ännu klassamhället, och ekonomiskt råder fåtalets diktatur. Olikheterna äro stundom skriande: medan en del leva i överflöd, gå många från dörr till dörr för att få en beta bröd, och den fattige ängslas för morgondagen, där sjukdom, arbetslöshet och annan olycka lurar.

Skall det svenska samhället bli det goda medborgarhemmet måste klasskillnaden avlägsnas, den sociala omsorgen utvecklas, en ekonomisk utjämning ske, de anställda beredas andel även i den ekonomiska förvaltningen, demokratin genomföras även socialt och ekonomiskt.”

Det är tydligt att Per Albin Hansson här sätter likhetstecken mellan folkhemmet (som han faktiskt hellre verkar vilja kalla ”medborgarhemmet”) och den socialistiska visionen av det klasslösa samhället.

När det gäller partiprogrammet, så har folkhemsbegreppet aldrig formellt skrivits in. Det behövs, enligt distriktsstyrelsens mening, inte heller göras. Det utgör ändå en levande och viktig del av vårt idéarv.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 63

Motionen föreslår att partistyrelsen tar fram en plan för ny och förstärkt studieverksamhet, med inriktning på grundläggande medlemsutbildning. Distriktsstyrelsen instämmer i att det vore bra att få en samlad satsning på medlemsutbildning i det socialdemokratiska partiet. Försök har gjorts i partidistriktet till samordnad medlemsutbildning för arbetarkommunerna, med blandat resultat. Förnyade försök kommer att göras, gärna i samarbete med Malmö arbetarekommun.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 64 OCH 65

Motionärerna tar i sina motioner upp ungefär samma infallsvinkel. Men slutsatserna är olika. I motion 64 tar motionären upp konsekvenserna av att flytta partiexpeditionen till Backagården ur ett verksamhets- och ekonomiskt perspektiv.

I motion 65 vill motionären att partidistriktets expedition skall flytta till Backagården i Höör.

Båda motionernas andemening är att vi skall ha en så kostnadseffektiv organisation som möjligt.

Distriktsstyrelsen har under ett flertal år följt kostnadsutvecklingen vad gäller IT, telefoni, kopiatorer, inköp av kopieringspapper, tidskrifter, m.m. Distriktsstyrelsen tycker naturligtvis att det är viktigt att vi håller ner kostnaderna på allt som går att hålla ner kostnaderna på, där ingår även lokalhyran för distriktsexpeditionen.

Distriktsstyrelsen har under en längre tid diskuterat hur vi på ett effektivare sätt ska öka samordningsvinsterna. Vi har inte kunna finna någon vinst med att flytta till Backagården.

Vad vi där emot hela tiden gör är att försöka få vår lokalyta så effektiv som möjligt där med få ner kostnaderna.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motion 64 anses besvarad,

att motion 65 avslås.

UTLÅTANDE NR 66

Motionen tar upp frågan om att ta in avgiften direkt av den nya medlemmen vid värvingstillfället.

Det för hela partiet gemensamma medlemssystemet hanterar flera olika aspekter på medlemskapet. I motionen berörs situationen när en medlem inträder och formerna för betalning av avgift. Distriktsstyrelsen vill som en bakgrund till sitt ställningstagande redovisa det praktiska förfarandet i dessa avseenden.

En medlem kan begära inträde i flera olika sammanhang – vid möten, telefonkontakter, aktiva värvningsaktioner och genom eget initiativ via hemsidan, för att nämna några. Gemensamt för alla dessa är att ett antal uppgifter om medlemmen behöver förtecknas; namn, adress, personnummer et cetera. Detta sker vanligen via två vägar: en talong ifylls eller man skriver direkt in uppgifterna på partiets hemsida i Internet. När man använder talonger (eller i nödfall lösa lappar) skrivs uppgifterna enklast in på hemsidan av den som värvar, av den medlemsansvarige i den socialdemokratiska föreningen eller arbetarekommunen så snart som möjligt efter värvingen.

Uppgifterna om nyvärvade medlemmar hämtas från hemsidan och sparas centralt i en databas. Denna töms två gånger i veckan och välkomstbrev, innehållande avi för betalning av avgift, sänds ut med A-post. I praktiken innebär det att medlemmen har välkomstförsändelsen i sin brevlåda inom en vecka. Den beskrivna rutinen infördes i början av år 2007.

Principiellt finns emellertid två felkällor som gör att de, som ansöker om medlemskap, får vänta på sitt välkomstbrev (och därmed sin avi). Det kan för det första hända att en medlemsansökan (talong eller lös lapp) blir liggande hos värvaren, eller någon annan i arbetarekommunen, en tid innan den skrivs in på hemsidan eller sänds till någon som har till uppgift att göra detta. För det andra kan uppgifterna vara fel: något av namnen eller adressen är felstavad, till exempel. Dessa båda orsaker är emellertid inte möjliga att åtgärda genom systemförändringar. Styrelsen bedömer heller inte att rutinerna för att sända ut välkomstbrev behöver förändras; att göra adressuttag två gånger i vecka är fullt tillräckligt.

I fråga om möjligheten till kontant betalning av avgifterna så är det i och för sig sant, att det för många arbetarekommuner och deras medlemmar har inneburit en förändring.

Man kan förstås ha olika uppfattningar om värdet av att avisera medlemsavgifterna, men styrelsen anser att det är att föredra, av två skäl. För det första ger det möjlighet för medlemmen att på ett enkelt sätt få ett kvitto på sin inbetalning, vare sig denna sker via post, bank eller Internet. Visserligen kan hävdas att man skulle kunna arrangera kvittoskrivning i samband med värvning och avgiftsuppbörd, med det skulle ju öka de administrativa insatserna lokalt.

Styrelsen anser att det är trevligare att välkomnas in i partiet via ett särskilt välkomstbrev (inklusive avgiftsavi), än att avkrävas medlemsavgift som den allra första partikontakten. Vidare berör denna fråga delvis även synen på medlemskapet; att inträda som medlem i det socialdemokratiska partiet bör vara ett så pass seriöst ställningstagande, att engagemanget räcker den vecka det tar till man har avgiftsavin i sin hand; partiet är ju trots allt inte någon bokklubb som man kan hoppa ut och in i.

Sammanfattningsvis anser styrelsen att det nya medlemssystemet fungerar mycket tillfredsställande i fråga om medlemsrekrytering och avisering av avgifter. Det innebär förstås inte att systemet inte kan förbättras. Exempelvis bör uttaget av statistik ur systemet kunna förbättras och sidoorganisationernas avgifter borde hanteras inom systemets ram. Vidare skulle systemet kunna byggas ut till att även möjliggöra autogirobetalningar av avgifterna.

Det konkreta kravet i motionen handlar om att styrelsen föreslås få i uppdrag att verka för förbättringar av medlemssystemet med utgångspunkt i motionen. Mot bakgrund av vad som har framförts i det föregående kan detta krav inte tillstyrkas. Däremot är det givetvis styrelsens uppgift att ta initiativ till andra förbättringar av systemet. Detta kan ske såväl i informella kontakter med partiexpeditionen, som i mer formella sammanhang, via partidistriktets representation i det verkställande utskottet och partistyrelsen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 67

Motionären tar upp servicen från partidistriktet samt framförhållningen när det gäller skrivelser och cirkulär.

Distriktsstyrelsen instämmer inte i motionärens bedömning av partidistriktets framförhållning med skrivelser och cirkulär. De skrivelser och cirkulär som expeditionen skickar ut till arbetarekommunerna finns i vårt intranät Sosserian tidigare SAPnet. Någon försening i hanteringen finns inte från vår sida.

Vad gäller servicen från partidistriktet har den som motionären påpekar försämrats. Anledningen är valförlusten 2006. Distriktsstyrelsen var då tvingad att se över kostnaderna för distriktsexpeditionen. Före valet 2006 fanns det tre ombudsmän. Efter valet 2006 finns det endast en ombudsman på distriktet, detta innebär självklart försämrad service vilket vi beklagar.

Distriktsstyrelsen har aktualiserat frågan genom en arbetsgrupp som arbetar med att belysa de små och medelstora arbetarekommunerna.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till distriktsstyrelsen.

UTLÅTANDE NR 68

De senaste åren har integrationen över Öresund tagit fart på allvar. Integrationen i Skåne och i Öresund har accelererat efter Region Skånes bildande och Öresundsbronns öppnande. Utvecklingen mot en integrerad Skåne- och Öresundsregion är särskilt positiv utifrån ett arbetsmarknadsperspektiv eftersom tillgången och valmöjligheterna när det gäller arbete, bostad, sociala aktiviteter, etc. ökar. Med utvecklingen följer även krav på förpliktelser gentemot medborgarna på båda sidor sundet.

De krav på gemensam planering som motionären framför har delvis tillgodosetts genom ett allt mer fördjupat samarbete mellan socialdemokratiska politiker från Skåne och Själland i olika samhällliga konstellationer.

Däremot har något mer systematiskt gemensamt programarbete mellan våra partier i Skåne och på Själland skett. Distriktsstyrelsen delar motionärens åsikt att det är dags för ett fördjupat samarbete som kan leda till en gemensam syn på utvecklingen av Skåne/Själland på partiplanet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att uppdra åt distriktsstyrelsen att verka för ett gemensamt politiskt program för Socialdemokraterna i Skåne och Själland om vår syn på Öresundsregionens utveckling.

UTLÅTANDE NR 69

Det är lätt att hålla med om mycket i motionen.

Sverige utnyttjar bara en liten del av de bidrag vi skulle kunna söka från EU. Både svenska småföretag, organisationer, kommuner, landsting m.fl. skulle kunna få hjälp med delfinansiering av bra samhällsnyttiga projekt. Projekt som i många fall ändå genomförs, fast utan EU-stöd!

Det är inte heller konstigt att en del svenska småföretagare och andra känner sig förvirrade inför den uppsjö av olika bidrag som finns att söka och känner osäkerhet inför vart de ska vända sig för att få hjälp att orientera sig och komma till skott med en projektansökan.

Frågan är dock om det är bildandet av en ny myndighet som är lösningen på problemet.

Redan idag finns det omfattande informationsverksamhet på området och flera myndigheter som arbetar med att hjälpa till med projektansökningar inom olika områden.

Det som skulle behövas är istället bättre information om all den hjälp som finns att få. Bättre samordning är också nödvändig så att människor hänvisas till rätt instans beroende på vilken typ av EU-bidrag de är intresserade av. Extra hjälp med pappersexercis, krångliga blanketter

och byråkratiska processer borde också erbjudas i högre grad. Men det kan mycket väl lösas inom ramen för den omfattande informationsverksamhet som redan finns på olika nivåer. Kompetensen att klara detta finns nämligen redan inom befintlig verksamhet.

En orsak till att information och stöd vid EU-ansökningar är så spridd på olika instanser är att de olika EU-stöden är så olika till sin karaktär och vänder sig till olika målgrupper. Exempelvis finns stödformer som direkt riktar sig till kommuner och landsting, stöd som handlar om utbyte mellan skolor och högskolor, stöd som direkt riktar sig till småföretag, stöd till ideella organisationer, stöd som involverar mottagare i länder utanför EU o.s.v.

Ofta går sökkriterierna ut på att främja fastslagna samhällsmål – öka ungas delaktighet, minska arbetslösheten, verka för innovation och förnyelse, främja miljön och hälsan, ge konsumentutbildning, förebygga drogmissbruk, icke-diskriminering, jämställdhet, socialt skydd o.s.v.

Normalt kan ett EU-projekt aldrig till 100% få sin finansiering enbart från EU, utan det krävs finansiering även nationellt. Ofta bygger projekten på samarbete/utbyte mellan två eller fler EU-länder.

Det krävs således att den som vill söka EU-bidrag funderat igenom sin idé ordentligt i förväg (och gärna sonderat terrängen vad gäller finansiering nationellt och eventuella samarbetspartners.) Det är en hjälp att ha en tydlig idé innan man går vidare i sökprocessen.

EU-upplysningen på Sveriges riksdag har det övergripande ansvaret i Sverige för information om EU-stöd och hjälp med ansökningar. EU-upplysningen ger varje år ut boken ”Din guide till EU-stöd” som ger aktuell information om vilka typer av EU-projekt som finns att söka och vart man vänder sig för att information och hjälp med ansökan. Denna skrift finns även att läsa och ladda ner från EU-upplysningens hemsida.

Alla stödformer är uppdelade i kapitel som tydligt visar vilka som kan söka stöden och vart man vänder sig för att få mer information och hjälp med en ansökan.

När det gäller företag så hänvisar EU-upplysningen t.ex till:

Nutek (Verket för näringslivsutveckling i Sverige)

Euro Info Centre (EIC är ett rådgivnings- och informationskontor som inrättats för att hjälpa mindre företag med frågor som rör EU. De kan bl.a. hjälpa till med att hitta lämpliga program och projektpartner i andra länder. EIC finns på flera orter i Sverige)

Innovation Relay Centre (IRC hjälper små företag som rör finansiering, samarbetsavtal, hitta affärspartner m.m.)

Förutom olika myndigheter och informationskontor så finns dessutom svenska regionkontor med representation i Bryssel. Kontoren bevakar nyheter och förmedlar kontakter och kan i många fall bistå med råd och stöd vid projektansökan. I södra Sverige finns regionkontoret Sydsam.

Information om aktuella EU-projekt och när ansökningstiden går ut för olika projekt finns i EU:s officiella tidning (EUT) Tidningen finns att läsa på Internet. Svenska informationskontor och myndigheter som arbetar med EU-information har också aktuell information om aktuella program och ansökningstider.

De flesta större svenska kommuner har EU-samordnare anställda som på heltid arbetar med att informera om EU-stöd och lotsa sökande vidare.

Sammanfattningsvis kan styrelsen konstatera att mycket stöd finns att få för den som vill söka EU-bidrag. Det som saknas är tillräcklig information om all hjälp som finns att tillgå. Sam-

ordningen måste också bli betydligt bättre mellan de olika informationsinstanserna. Stödet till den enskilde för att hantera pappersexercis och byråkrati måste också byggas ut. Detta gäller särskilt när en enskild ansöker. En småföretagare eller mindre ideell organisation med en god idé kan behöva mer hjälp än en kommun eller ett större företag (som rimligtvis kan avsätta resurser för ansökningsprocessen inom ramen för sin egen organisation.)

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

SJUKVÅRD, OMSORG, FOLKHÄLSA

UTLÅTANDE NR 70

Svensk sjukvård är i internationell jämförelse mycket jämlik och av mycket hög kvalitet. Detta tack vare gemensam finansiering, tydlig behovsstyrning och aktivt utvecklingsarbete. Men svensk sjukvård har också ändå många brister. Skillnaderna i tillgången till vård och skillnaderna i sjuklighet är stora och följer klassmönstret så att välbärgade både är friskare och konsumerar mer vård än låginkomsttagare. Dessutom finns betydande skillnader i vårdens kvalitet och tillgänglighet mellan olika landsting/regioner och mellan olika kliniker/vårdgivare. För oss socialdemokrater är målet en jämlik vård av hög kvalitet som ges efter behov. Svensk sjukvård behöver utvecklas i denna riktning. Nu sker i många landsting/regioner tvärtom en utveckling i motsatt riktning mot större ojämlikhet och djupare klassklyftor, det tydligaste exemplet är det moderatledda Stockholms läns landsting. För oss socialdemokrater är det självklart att vården skall vara jämlik och demokratisk, att vården skall ges efter behov oavsett inkomst och att diskriminering självklart inte får förekomma, d v s det som föreslås i motionens tre första attsatser.

Vår partikongress skall 2009 anta ett nytt sjukvårdspolitiskt program och en arbetsgrupp har nyligen tillsatts för att utarbeta ett förslag. Vilka metoder som är bäst för att effektivisera vården och se till att medborgarna får bästa och mesta vård för skattepengarna är frågor som passar att behandla i samband med det sjukvårdspolitiska programmet. Distriktsstyrelsen vill inte föregripa den diskussionen som är mer komplex än vad som föreslås i de fyra sista attsatserna i motionen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2 och 3 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen

att satserna 4, 5, 6 och 7 avslås.

UTLÅTANDE NR 71

Psykisk sjukdom och psykisk ohälsa är ett stort folkhälsoproblem. Förekomsten av allvarlig psykisk sjukdom är relativt konstant över åren och fördelar sig relativt jämnt mellan könen. Psykisk ohälsa tycks däremot ha ökat under senare år, i alla fall som grund för sjukskrivning, och kvinnorna dominerar bland dem som uppger sig ha dålig psykisk hälsa.

Könsskillnaderna är stora när det gäller psykisk ohälsa på samma sätt som när det gäller missbruksproblem. Kanske är det så att kvinnor reagerar med depression och män med alkoholmissbruk? Den stora psykiatriutredningen som presenterades hösten 2006 (Milton-utredningen) tar upp dessa frågor utan att kunna presentera någon förklaring till varför det är så stora könsskillnader.

Vi tror att det är svårt att med säkerhet utreda varför kvinnor och män reagerar olika på svårigheter och varför samhället också bemöter män och kvinnor olika. Vi anser att det är vikti-

gare att fokusera på att kvinnor som lider av psykisk ohälsa och är långtidssjukskrivna verkligen får hjälp, vård och stöd för att må bra igen och kunna återvända till arbetslivet.

Det är, som motionären föreslår, viktigt att ha incitament för jämställdhet och gemensamt ansvar. Jämställdhetsbonus kan vara ett sätt. Det kan också finnas andra sätt. Nu pågår ett stort rådslag i partiet om bl a dessa frågor och vi anser att vi inte redan nu bör binda oss för en viss form av incitament för att uppnå ett mer delat ansvarstagande i familjen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 72

De nya antidepressiva läkemedlen, de s.k. SSRI-läkemedlen, har betytt mycket för att förbättra behandlingen av depression. Men samtidigt är det viktigt att vara vaksam mot problem som överförskrivning, felaktig användning eller att läkemedlen används under lång tid utan att omprövas.

Antidepressiva läkemedel till barn och ungdomar ökade under 90-talet och även SSRI-läkemedel förskrivs till unga trots att de inte är godkända för det. Denna utveckling inger oro. Mot den bakgrunden gav den socialdemokratiska regeringen. Socialstyrelsen i uppdrag att utreda och följa denna fråga. De svarade bl a så här på det uppdraget:

”Förskrivningen av antidepressiva läkemedel till barn och ungdomar ökade under 1990-talet och första delen av 2000-talet, bland annat på grund av att det tidigare i princip helt saknades läkemedel. De senaste åren har emellertid förskrivningen av antidepressiva läkemedel till barn i åldern 6–9 år samt 10–14 år minskat, och förskrivningen till de äldre tonåringarna planat ut. Minskningen hänger förmodligen samman med ökad insikt om riskerna med läkemedelsbehandling, samt med bristen på vetenskapliga studier av vilken effekt medicinerna har på yngre barn. Antidepressiva läkemedel förskrivs i viss utsträckning till barn och ungdomar, men behandlingen ges framförallt i barnpsykiatri, där det även finns god tillgång till psykologisk behandling. När det gäller de yngre barnen vill Socialstyrelsen särskilt understryka vikten av att i första hand förebygga ohälsoproblem, samt erbjuda barn och ungdomar skolhälsovård och hälso- och sjukvård som är anpassad för dem.”

Detta visar att det framförallt är förebyggande arbete, förstärkt skolhälsovård, utbyggd primärvård och förbättrad BUP som behövs, inte i första hand en utredning.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 73

Vi lever inte i ett jämställt samhälle. Män som grupp är i de flesta sammanhang överordnade kvinnor och män som grupp har mer makt och mer resurser än kvinnor. Denna maktordning gör självklart inte halt vid dörren till vårdcentralen utan finns inom sjukvården och gör avtryck i prioriteringar, forskning, utbildning och behandlingspraxis.

För oss socialdemokrater är det en prioriterad fråga att arbeta för en jämställd och jämlik vård där varje människa är lika mycket värd och där vård ges efter behov och inte efter några andra kriterier. På vår kongress 2009 skall ett nytt sjukvårdspolitiskt program antas och en arbetsgrupp har nyligen tillsatts för att utarbeta ett förslag till sjukvårdspolitiskt program. I det arbetet är jämställd vård ett mycket viktigt perspektiv.

På alla nivåer är det viktigt med kunskap om kvinnors och mäns olika villkor och medvetenhet om genusperspektivet. Denna insikt bör präglade samtliga vårdutbildningar och vara en viktig del i ledarutbildningar inom vården.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 74 OCH 75

Det finns ett stort behov av en tandvårdsreform. Under senare år har det blivit allt vanligare att människor avstår från att uppsöka tandvården av ekonomiska skäl. För att förhindra nya klasskillnader i tandhälsa i vårt land är det nödvändigt att en tandvårdsreform har starkt fokus på den förebyggande tandvården samtidigt som det införs ett skydd mot höga kostnader. Ingen ska behöva avstå från regelbunden tandvård av ekonomiska skäl.

Vi socialdemokrater gick till val på bl a en stor tandvårdsreform utifrån de starka ställningstagandena från kongressen 2005 om att satsa på både billig förebyggande tandvård och ett bra skydd mot höga kostnader för alla. Tyvärr förlorade vi valet och vi har nu en borgerlig regering som prioriterar skattesänkningar före sociala reformer och den tandvårdsreform som nyligen presenterats av regeringen är därför otillräcklig.

Vårt parti har nyligen i riksdagen lagt en motion som föreslår:

att den avgiftsfria tandvården förlängs från dagens 19 år till 24 år (förlängning med 5 årskullar).

att det inte bör kosta mer att gå till tandvården för en regelbunden undersökning än ungefär vad ett läkarbesök kostar. Därför föreslår vi att alla i gruppen 0-64 år får ett tandvårdsbidrag om 500 kr vartannat år, att äldre 65-74 år och yngre 25-29 år, får 600 kr vartannat år och de som är 75 år och äldre bör få 900 kr eftersom äldre i allmänhet behöver besöka tandvården oftare än yngre.

att särskilda insatser görs för dem som får hjälp med munhälsan av omsorgspersonal och som behöver uppsökande tandvård, t ex äldre på särskilda boenden och vissa funktionshindrade.

att ett skydd mot höga kostnader införs så att vid kostnader över 3000 kr/år skall staten betala 50% av kostnaden och vid kostnader över 15 000 kr skall staten betala 85% av kostanden (detta förslag är samma som regeringens).

Om riksdagen röstar för den socialdemokratiska motionen så skulle de det innebära en väsentlig förbättring av tandvårdsstödet. Men även med en sådan reform vore det önskvärt att

när ekonomin tillåter kunna ytterligare förbättra tandvårdsstödet med sikte på att jämställa patientens kostnader för tandvård med dem för sjukvård.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** tandvårdsstödet på sikt bör utformas på ett sätt som gör att patientens kostnader motsvarar högkostnadsskyddet för sjukvården.
- att** attsats 1 anses besvarad,
- att** motionens övriga attsatser bifalles,
- att** motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 76

Motionen tar upp frågan om förebyggande folkhälsoarbete och vikten av att använda sjukvårdens resurser på bästa sätt. I motionen beskrivs en rad goda exempel på hur förebyggande folkhälsoarbete kan bedrivas. Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning om vikten av ett bra och utvecklat folkhälsoarbete. Det är dock inte finare att hålla folk friska än att bota sjuka, däremot effektivare och med bättre resultat för folkhälsan. Distriktsstyrelsen kan dock konstatera att det mesta som motionen tar upp redan är pågående eller håller på att införas i Region Skåne såväl som i övriga Sverige.

I Region Skåne infördes det under förra mandatperioden, under socialdemokratisk ledning, en rad hälsoinriktade strategier såsom, *En ny struktur för hälso- och sjukvården, Hälsoinriktat arbete i Skånsk Livskraft – vård och hälsa* och *Region Skånes folkhälsostrategi för 2006 – 2009*.

På vårt initiativ inrättades det också en Folkhälsoberedning.

I början av 2007 invigdes Centrum för livsstilsrelaterade hälsofrågor i Simrishamn. Syftet är att undersöka hur man kan skapa förutsättningar för en god folkhälsa i samhället och underlätta för den enskilde individen att göra ”goda livsstilsval”.

Regionen stödjer kommunerna i arbetet med hälsokonsekvensbedömningar (HBK), vilket leder till att folkhälsoperspektivet genomsyrar både kommunala och regionala beslutsprocesser. Ytterligare en del i det förebyggande hälsoarbetet inom sjukvården som motionären tar upp är hälsosamtal med patienter om till exempel rökning, alkohol, motion och kost. Region Skåne har beslutat att detta ska tas upp med patienterna vid samtliga besök samt att svaren ska finnas upptagna i journalen. Dessutom är det möjligt att föreskriva fysisk aktivitet på recept (FAR) för att, precis som beskrivs i motionen, erbjuda patienter alternativ eller kompletterande behandling.

Arbetet med att förbättra folkhälsan handlar om förebyggande insatser. Därför är det viktigt att inte enbart personer som besöker sjukvården får samtal om sin hälsa. Socialdemokraterna i Region Skåne förordade i sitt budgetförslag för 2008 att regionen tillsammans med kommunerna påbörjar en verksamhet med så kallade hälsosamtal för alla över 75 år. Hälsosamtalen ska ge möjlighet till dialog om bland annat hälsa, sociala frågor, trygghet och boendesituation.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 77

Såväl den socialdemokratiska distriktskongressen som landstingsförbundets kongress har tidigare behandlat frågan om framtidens ortopedtekniska vård.

Region Skåne har också på initiativ från motionären aktivt arbetet för utveckling och forskning på området.

Socialdemokraternas ställningstagande har länge varit och är fortfarande att hälso- och sjukvården är en fråga för landsting och regioner. Självklart ska vissa speciella diagnosers behandling och vård samordnas till speciella högkompetenscentra, i landstingen eller regionerna.

Distriktsstyrelsen instämmer i Lunds arbetarkommuns inställning att det vore olyckligt att splittra upp ansvaret för den ortopedtekniska vården mellan ännu fler huvudmän än idag. Arbetet och dialog med patient- och brukarorganisationer måste i stället utvecklas för att bättre övervaka och tillgodose att de som har behov av den ortopedtekniska vården får del av de forsknings och utvecklingsmöjligheter som finns samt att tillvarata den kunskap som finns på området.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 78

Region Skåne har efter initiativ av den tidigare socialdemokratiska majoriteten och senare efter påtryckningar genom bland annat en interpellation agerat i frågan om framtagande av en regiongemensam handlingsplan för våld i nära relationer.

Ett dokument med namnet ”Mall för framtagande av Handlingsplan för våld i nära relationer¹” kommer att beslutas på Hälso- och sjukvårdsnämndens möte den 10 mars 2008.

Hälso- och sjukvårdsdirektören får i uppdrag att ”*tillse att det utarbetas lokala handlingsplaner för våld i nära relationer inom hälso- och sjukvården*”.

I mallen framgår att uppföljning skall ske med hjälp av de fem lokala styrgrupper som finns i Region Skåne. Att man ska arbeta med att väga in det kommunala ansvaret för att få en ökad helhetssyn och arbeta i linje med de yrkesgemensamma handböcker som finns i Nordost, Malmö och Sjöbo-Skurup-Ystad.

Dokumentet utgår från att män och kvinnor kan vara både förövare och utsatta och att denna typ av våld oftast sker ”*inom hemmets väggar och inom familjen*”.

Ur ett patientperspektiv lyfter Region Skåne fram att man som offer för våld ska ha rätt till samma vård och omhändertagande oavsett bostadsort. Det är dessutom viktigt att medarbetarna i Region Skåne ges de verktyg som behövs för att kunna ge ett gott omhändertagande för denna särskilt sårbara patientgrupp.

¹ Med begreppet våld i nära relationer avses person som blivit utsatt för psykiskt, fysiskt och/eller sexuellt våld eller hot härom av närstående person.

Distriktsstyrelsen instämmer med motionären om vikten av att Region Skåne har en regional policy för omhändertagandet av våldsutsatta kvinnor. Distriktsstyrelsen delar också uppfattningen om ett regionalt kompetenscentrum.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till s-gruppen i Region Skåne.

UTLÅTANDE NR 79

Den socialdemokratiska partikongressen 2005 slog fast att Sverige skall bli världens bästa land att åldras i. Denna ambition kommer naturligtvis att kvarstå även inför valet 2010.

Detta innebär som motionären så riktigt påpekar stora utmaningar för politiken. Förutom att de äldre blir flera så utvecklas tekniken och vi lever längre.

Det kommer att finnas alltfler äldre sk multisjuka vars sista tid måste underlättas. Likaså måste livssituationen för dementa och deras närstående underlättas.

Det kommer att krävas nytänk och det kommer att krävas mera samverkan mellan olika huvudmän.

Äldre frågorna skall självklart finnas med inför valet 2010 men det är svårt att säga om dessa frågor skall vara mera centrala än exempelvis barnsjukvård, psykiatri, tillgänglighet eller andra områden.

Ett eget sammanhängande äldrepolitiskt program som bygger på vad kongressen 2009 beslutar och på våra egna skånska möjligheter och förutsättningar borde vara möjligt att skapa och kommer att inrymmas i det kommande Skåneprogrammet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till distriktsstyrelsen.

UTLÅTANDE NR 80

Motionären ställer frågan om sjuka och svaga skall kunna påverka innehållet i sin hemtjänst och om vi tycker att de anhöriga skall lyssnas på och uppskattas. Svaren på dessa båda frågor är ja. Självklart skall man kunna påverka den biståndsbedömda hemtjänsten och självklart skall anhöriga och närstående uppskattas och lyssnas på.

Motionären menar vidare att en del biståndsbedömare inte är intresserade av att lyssna på de äldre eller deras anhöriga och att de anhöriga skall ges lagligt stöd vid biståndsbedömning. Motionären menar också att biståndsbedömare gömmer sig bakom kommunala riktlinjer.

De anhöriga och närstående har redan idag lagligt stöd i Socialtjänstlagen 5 kap 10 §.

Om det i vissa fall är så som motionären menar, att vissa tjänstemän inte sköter sitt arbete på rätt sätt så måste detta lösas på annat vis än att ändra lagstiftningen.

Vidare är de kommunala riktlinjer som varje kommun antar politiskt beslutade utifrån den lagstiftning som finns.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 81

Mödrahälsovårdens huvuduppgift är att ge en god hälso- och sjukvård, så att blivande föräldrar kan genomgå en trygg graviditet och förlossning. En god graviditetsövervakning minimerar hälsorisker och skador för mor och barn. Det handlar inte enbart om medicinska åtgärder utan även om viktig föräldrautbildning, hälsobefrämjande samtal, rökavvänjning och att skapa en omfattande förståelse för familjesituationen under graviditeten och den omedelbara tiden efter förlossningen. Att det finns bra samarbetsformer mellan mödrahälsovården och kommunen underlättar förståelsen för familjesituationen och vilket stöd som kan behövas.

Motionären har rätt i att antalet kejsarsnitt ökat kraftigt de senaste 20 åren. En studie som Karin Källén, reproduktionsepidemiolog vid Lunds universitet, har gjort visar att ökningen framförallt beror på att en stor del av Sveriges mammor blir allt äldre och i högre grad överviktiga. En annan orsak till ökningen är att i princip samtliga fall av sätesbjudning idag förlöses genom kejsarsnitt på grund av att detta markant minskar risken för skador på både barnet och modern. Det finns även en allmän tendens till ökad försiktighet under förlossningen och den avbryts därför i ett tidigare skede till förmån för kejsarsnitt. Av de kejsarsnitt som genomförs i Region Skåne utförs majoriteten akut på grund av komplikationer under graviditet eller förlossning.

Motionären har också rätt i att läkarbesöken har blivit färre. Detta beror på att dessa ersatts med barnmorskebesök.

Läkarbesöken riktas i dag till de blivande mammor som av olika skäl har störst behov. Det är viktigt att påpeka Psykoprofylaxen finns kvar men är under omarbetning för att bli bättre och mer effektiv. För kvinnor med uttalad förlossningsrädsla finns särskilda specialistgrupper, till exempel Feliciagruppen på Centralsjukhuset i Kristianstad, som genom olika former av stödsamtal arbetar med att dämpa kvinnornas oro och ångest. Resultaten av arbetet är goda och mer än hälften som från början ville ha kejsarsnitt ändrar uppfattning.

Då barnafödandet ökar är det viktigt att mödrahälsovården utvecklas och ges tillräckliga resurser. Vi vet att blivande mammor ibland fått vänta för länge på att få tid till mödrahälsovård vilket naturligtvis inte är acceptabelt. Vi socialdemokrater har arbetat för och kommer att fortsätta att arbeta för en utvecklad mödrahälsovård för att blivande mammor skall kunna känna sig trygga inför och efter förlossningen.

I Region Skåne finns idag cirka 25 familjecentraler som är skraddarsydda för och används mest av gravida och föräldrar med barn upp till 18 månader. De har uppkommit i samarbete mellan respektive kommun och Region Skåne och syftet är att ge föräldrar medicinskt och socialt stöd både före och efter förlossningen. De ska stödja föräldrar att se, förstå och tillgodose sina barns behov och att erbjuda lätt tillgänglig vägledning och kvalificerad rådgivning. Familjecentralen ska även vara en trygg mötesplats för barnfamiljen och bidra till ett socialt nätverk.

Mellan Region Skåne och Kommunförbundet finns det också en överenskommelse om att fortsätta att utveckla familjecentraler runt om i Skåne.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 82

Motionärerna tar i sin motion upp frågan om ungdomspsykiatrins resurser och tillgänglighet. Vi delar motionärerna uppfattning om att det måste till mera resurser till bl.a. barnpsykiatri. Socialdemokraterna i Region Skåne har i våra budgetalternativ föreslagit åtskilliga miljoner kronor mer till verksamheten än vad den nuvarande majoriteten valt att avsätta till sjukvården.

Bland mycket annat men inte minst viktigt är att i denna summa finns:

60 miljoner för återinföra en avgiftsfri barnsjukvård vilket vi anser vara en del i en utökad tilldelning till barnpsykiatri. Om man ska kunna säkerställa en tidig upptäckt av psykisk ohälsa hos barn och unga och detta ska ske genom en ökad psykiatrisk närvaro i den första linjens sjukvård ska det givetvis vara avgiftsfritt att besöka vårdcentralen.

För närvarande pågår också arbetet nationellt för att införa en vårdgaranti på 30 dagar för barnpsykiatri vilket vi socialdemokrater aktivt arbetar för.

Förutom en avgiftsfri barnsjukvård ser vi att hela psykiatri är underdimensionerad. Därför föreslår vi i vårt budgetförslag att 120 miljoner öronmärks för att bygga ut psykiatri, och i detta arbete intar naturligtvis barnpsykiatri en viktig roll.

Socialdemokraterna har i Region Skåne verkat för ett aktivt arbete tillsammans med de skånska kommunerna för ett ökat samarbete med kommunernas skolor, elevhälsa och socialtjänst och barnpsykiatri. Detta har resulterat i gemensamt programarbete.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 83

Distriktsstyrelsen delar såväl motionärens åsikt som Malmö arbetarekommuns yttrande över densamma. Det är viktigt att även sjukvårdshuvudmannens arbete kring våldtäkter kännetecknas av hög kompetens, erfaret bemötande och med förmåga att bidra i de polisiärt svåra utredningar som våldtäkter är. De positiva erfarenheterna från Stockholm talar för att motsvarande även bör införas här.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

SKATTER

UTLÅTANDE NR 84

Motionären efterfrågar ett alternativ till den borgerliga ekonomiska politiken. Ett sådan socialdemokratiskt budgetalternativ finns i riksdagen som inte innehåller ofinansierade skattesänkningar men som värnar välfärden, tryggheten och utveckling.

I det alternativet är inte sänkningar av arbetsgivaravgifter senarelagda som motionären kräver – de är upphävda. Socialdemokraternas ekonomiska politik går inte ut på att konkurrera med lägre lönekostnader – arbetsgivaravgifter är avstått löneutrymme i avtalsförhandlingar och ska användas till att finansiera socialförsäkringarna. Därför föreslår vi inga sänkningar varken nu eller senare.

Vår väg till full sysselsättning handlar inte om att skattesubventionera lågproduktiva arbeten, det är med mer kunskap och utbildning som Sverige ska konkurrera.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen,

att attsats 2 anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 86

Sedan den 1 juli 2000 så betalas effektskatt, i stället för produktionsskatt, på kärnkraftsreaktorerna. Syftet med omläggningen, från en rörlig skatt till en fast skatt, var avsedd att minska snedvridningen i elproduktionssystemet. Då, år 2000, antogs skatteintäkterna bli i stort sett oförändrade.

Vidare anges följande skäl; ” En uthållig energiförsörjning, i vilken uttalas bl.a. att produktionsskatten på kärnkraft kan medföra snedvridningar i elproduktionssystemet. Eftersom de rörliga kostnaderna påverkas av skatten snedvrids den kostnadsmässiga rangordningen av elproduktionsanläggningarna med ett sämre resursutnyttjande som följd. Ändrade produktionskostnader i någon del av systemet får genom slag på utnyttjandet av hela produktionskapaciteten. Detta kan motverkas genom en övergång till en fast skatt som tas ut oberoende av produktionens storlek. Skatten ska utformas så att den begränsar störningarna i driften av kärnkraftverken. En övergång kan också bidra till att störningarna i konsumentledet minskar. Detta gäller till den del produktionsskatten övervältras på elkonsumenterna. Risken för övervältring minskar dock eftersom elmarknaden i tilltagande grad avregleras och kännetecknas av ökad konkurrens. En fast skatt på den termiska effekten har den fördelen framför en rörlig skatt på elproduktionen att effektivitetshöjande investeringar i energiomvandlingen inte får någon skattepåverkan.”

Effektskatten höjdes kraftigt, 85 %, år 2006 till 10200kr per MW och månad. Skatten motsvarar ca 4,5öre per kWh el producerad i kärnkraftreaktor.

Från den 1 januari 2008 är effektskatten höjd till 12 648 kr.

Att ha ekonomiska styrmedel är av stor betydelse inte minst i det arbete som pågår att ställa om till ett hållbart samhälle. Att finna optimala nivåer miljö- och energiskatter är då en av frågorna som kommer att stå i fokus de närmsta åren. Till detta ska naturligtvis också av mycket stor betydelse att vi värnar konkurrensförutsättningarna för våra svenska företag.

När det gäller nyinvesteringar i våra svenska kärnreaktorer så finns där inga tecken på att nyinvesteringar tryter. Flera anläggningar har byggts om och flera jobbar också med att få till stånd detta. Ansökningar är inlämnade och olika prövningar är på gång för detta.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 87 OCH 88

Den förändring som den borgerliga regeringen har gjort följer den skattepolitik som de i övrigt hittills har genomfört, den ger ökade klyftor och orättvisor. De som äger stora, dyra och högre taxerade villor får stora skattesänkningar medan de flesta får oförändrad eller höjd skatt.

Den borgerliga fastighetsskatten är numera kommunal dvs. skatten kommer att gå till kommunerna med ett enhetligt belopp per invånare under åren 2008-2010 samtidigt som statsbidragen minskas i motsvarande omfattning. För kommunerna blir det i denna del ett nollsummespel.

I beslutet ligger dock att de reella, kommunvisa utfallen som bygger på taxeringen av respektive kommuns fastighetsbestånd fr.o.m. beskattningsåret 2008, kommer att påverka utbetalningen till kommunerna 2010 och 2011. En kommun kan få både ökade och minskade intäkter utifrån sitt fastighetsbestånd. Antalet bostäder och taxeringsvärdenas utveckling avgör vilka som blir vinnare och förlorare på detta.

Kommunerna får också ekonomiska incitament att vilja bygga mera vatten- och naturnära vilket kan bli ett hot mot strandskydd och naturvård. Det borgerliga beslutet innebär också att man stödjer en inriktning där småhus prioriteras framför flerfamiljshus och ägande framför hyra.

Man kommer också att ompröva det kommunala utjämningsystemet som en följd av den nya kommunala fastighetsskatten.

Den socialdemokratiska regeringen förberedde en översyn av hela skattesystemet – inklusive fastighetsskatten. I avvaktan på översynen så frös vi fastighetsskatten på 2006 års nivå.

Vi Socialdemokrater kommer nu att se över skatterna och då även fastighetsskatten. Vi tycker inte att den borgerliga kommunala fastighetsskatten är bra, den ger de som har de mest exklusiva husen störst skattesänkningar som får betalas av andra boende. Att avskaffa möjligheten att skjuta upp reavinstskatten skulle minska rörligheten på bostadsmarknaden.

Vi vill att fastighetsskatten ska vara;

- * Rättvis – Slott och koja ska inte beskattas lika, fastigheter med lågt taxeringsvärde ska ha lägre skatt än de med högt taxeringsvärde. Detta ska ske genom en omfördelning inom systemet.

- * Förutsägbar – för den enskilde fastighetsägaren

- * Rimlig – Vanliga löntagare med vanliga inkomster ska inte betala oproportionerligt hög fastighetsskatt i förhållande till sin inkomst.

Motionärerna föreslår att fastighetsskatten istället ska gå till kommunerna. Styrelsen avstyrker detta förslag. Det skulle dels undandra staten ett mycket starkt verktyg för bostadspolitik men också leda till olika villkor för olika kommuner beroende på fastighetsprisernas utveckling. I så fall skulle skillnaderna i fastighetsskatteintäkter bli en faktor i skatteutjämningsystemet så att kommuner som får ökade skatteintäkter får lämna dessa ifrån sig. Annars får vi olika villkor för välfärden i olika kommuner och det vore ett kraftigt brott mot våra principer om solidaritet.

Motionärerna hänvisar till att i en del andra länder är fastighetsskatten kommuner modell med kommunal beskattningsrätt på inkomster är grunden i den kommunala självstyrelsen men då saknar kommunerna egen beskattningsrätt. I sådana system är kommunerna helt i händerna på den nationella politiken.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motion 87 avslås,

att motion 88 anses besvarad.

SOCIAL/SOCIALFÖRSÄKRINGAR

UTLÅTANDE NR 89

Förr i tiden var separationer och skilsmässor betydligt ovanligare än idag. Därmed inte sagt att vare sig föräldrarna eller barnen var lyckligare då. Många olyckliga äktenskap gick även ut över barnen, som tvingades utstå kaos och bråk. Våld och övergrepp i hemmet förekom även på tiden, men ledde mer sällan till skilsmässa än idag. Detta gick självklart ut över barnen.

Idag är separationer vanligare, på gott och ont. I majoriteten av fallen är det kvinnan som tar initiativet till skilsmässan. Den vanligaste orsaken är att mannen inte tar tillräckligt ansvar för det gemensamma hemarbetet och barnen.

I de flesta fall kommer föräldrarna överens om hur de ska lösa vårdnaden om barnen. Oftast delar föräldrarna på vårdnaden. Förr i världen var enskild vårdnad till förmån för mamman betydligt vanligare. Växelvis boende blir allt vanligare och innebär att föräldrarna tar lika stort ansvar för barnet. Detta har i praktiken inneburit att betydligt fler pappor tillbringar mer tid med sina barn.

I 10% av fallen kommer föräldrarna inte överens om vårdnaden och frågan avgörs i domstol.

Fler kvinnor än män är idag socialsekreterare. Som inom de flesta andra kvinnodominerade sektorer är arbetsvillkoren generellt dåliga och lönerna låga. Regeringens nedskärningar har ytterligare ökat trycket på socialkontoren, dit alltfler nu söker sig för att klara sin försörjning

Det är självklart önskvärt att få en jämnare könsfördelning bland socialsekreterarna. Det är mycket förenklat att hävda att kvinnliga socialsekreterare automatiskt skulle diskriminera män och att manliga socialsekreterare automatiskt skulle gynna män i en vårdnadsutredning. Socialsekreterarens uppdrag är i första hand att se till barnets bästa. Det är felaktigt att dra en hel yrkeskår över en kam och döma ut den som inkompetent och diskriminerande.

Idag tas huvuddelen av föräldraledigheten ut av kvinnor. Det är också betydligt vanligare att kvinnor är hemma med sjuka barn än att män är det. Det är också främst kvinnor som arbetar deltid och förväntas ta huvudansvaret för hemmet och barnen. Många separationer har dessutom sin direkta orsak i att kvinnan förgäves försökt få mannen att dela ansvaret för familjen. Hade jämställdheten varit bättre i dessa familjer skulle vi ha betydligt färre separationer. Allt detta avspeglas självklart även i de vårdnadsutredningar som görs.

Varje fall är naturligtvis unikt och det finns många fäder som tagit stort ansvar för hemmet och barnen redan innan separationen och som vill fortsätta göra det även därefter. Men det hindrar inte att det också finns en hel del fall där männen faktiskt inte tagit sitt ansvar.

Så långt det är möjligt eftersträvas gemensam vårdnad (vilket också blir resultatet i de flesta fall). Men i situationer där barnet riskerar att fara illa hos den ena föräldern eller befinner sig i en ständig krigszon mellan de två stridande föräldrarna kan enskild vårdnad vara svår att undvika.

Motionären kräver att gemensam vårdnad ska vara en självklarhet vid såväl separationer som i de fall modern vid barnets födelse är ensamstående. Enligt den tidigare vårdnadslagen var det så. Barnets behov av båda föräldrarna ansågs överordnat barnets hälsa och säkerhet. Det innebär att gemensam vårdnad tilldömdes även när barnet riskerade att fara illa hos den ene föräldern. Med den nya vårdnadslagen är huvudregeln fortfarande gemensam vårdnad, men i särskilda fall görs undantag med hänsyn till barnets säkerhet. Även den andra förälderns säkerhet kan vara ett motiv för enskild vårdnad, exempelvis när en misshandlande man använder barnet (och den gemensamma vårdnaden) som ett sätt att komma åt kvinnan och fortsätta misshandeln. Inte minst gäller detta kvinnor som tvingats byta identitet och "gå under jorden" för att komma undan sin plågoande. Att gå tillbaka till den tidigare regeln att gemensam vårdnad alltid ska tillämpas oavsett omständigheterna vore ett steg tillbaka och knappast heller i barnens intresse.

Gemensam vårdnad innebär att föräldrarna tillsammans fattar viktiga beslut som rör barnet. Även när barnet bor varannan helg hos den ene föräldern och resterande tid med den andre föräldern fattas de avgörande besluten gemensamt. Enskild vårdnad innebär att en av föräldrarna huvudsakligen fattar besluten och att den andre föräldern (som regel) har umgängesrätt med barnet. Det ligger i sakens natur att den förälder som har enskild vårdnad då huvudsakligen fattar besluten för barnet. Anser den andre föräldern att detta inte är i barnets intresse kan han/hon kräva en ny vårdnadsutredning och att frågan avgörs i domstol. Det vore dock en märklig ordning, som motionären föreslår, att föräldrar som inte har vårdnaden om sina barn ändå skulle kunna agera som om de hade vårdnaden. Särskilt som det i en hel del fall finns goda skäl till att de inte har vårdnaden om barnen.

Motionären kräver vidare det ska göras undersökningar om barnen och föräldrarnas livssituation när vårdnadstvister genomförs. Detta krav ter sig märkligt eftersom det är precis det vårdnadsutredningar går ut på.

När det gäller kravet på forskning om vårdnadstvister så är det självklart bra att öka kunskapen. Det pågår också en del forskning på området.

Vad gäller olika drivkrafter bakom vårdnadstvister så är det svårt att på ett enkelt sätt dela upp vårdnadstvister i två kategorier, som motionären föreslår. I de flesta fall finns många samverkande motiv bakom en tvist och varje fall är unikt. Att bara en viss typ av tvister skulle bli föremål för domstolsprövning vore en konstig ordning. Alla tvister börjar med förhandlingar som syftar till en kompromisslösning. Misslyckas detta är nästa steg domstolsförhandling. Detta gäller oavsett orsakerna till vårdnadstvisten.

Motionären har rätt i att barnets perspektiv måste lyftas fram mer, inte minst i de fall när barnet hamnar mitt emellan föräldrarnas advokater som strider i rätten. Dessa advokater företräder i första hand föräldrarnas perspektiv, inte barnets.

Den nya vårdnadslagen är relativt ny och ska utvärderas kontinuerligt. Det gäller även tillämpningen av lagen. Skulle det visa sig att barnens intressen inte tillgodoses i lagen och/eller

i tillämpningen måste vi självklart vara beredda att vidta åtgärder. Lösningen är dock inte att gå tillbaka till den tidigare vårdnadslagen, som hade uppenbara brister ur ett barnperspektiv.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13 och 14 anses besvarade,

att attsatserna 3, 4 och 5 avslås,

att attsats 7 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 90

Regeringens behandling av pensionärerna är skamlig. Pension är inestående lön och ska naturligtvis inte beskattas hårdare än andra inkomster. Den socialdemokratiska alternativbudgeten visar på det första steget att skapa rättvisa genom att införa ett skatteavdrag för pensionärer.

Ännu skamligare var borgarnas hantering av förtidspensionärernas ålderspension. För att kunna avskaffa förmögenhetsskatten sänkte man pensionen för förtidspensionärerna. Vi socialdemokrater lyckades till slut få regeringen att backa och nu återställs den försämringen.

Pensionärernas ekonomiska situation låter inte sig beskrivas som en enda sanning. Skillnaderna mellan pensionärer är mycket stora.

Den socialdemokratiska politiken har inriktats på att förbättra för de pensionärer som har stora utgifter genom bostadsbidrag, maxtaxa för hemtjänst och tandvårdsförsäkring. Den politiken syftar till att stödja de som har störst behov.

Pensionernas storlek följer i huvudsak pris- och löneutvecklingen sedan pensionsuppgörelsen. Det var då ett starkt krav att det skulle vara så eftersom pensionerna tidigare följde löneutvecklingen och då var ofta prisutvecklingen högre vilket innebar realinkomstökningar för både löntagare och pensionärer. Nu är pensionerna värdesäkrade men vi har haft en lång, lyckosam, period av reallöneökningar vilket inneburit att framförallt garantipensionärerna relativt löntagarna halkar efter.

Den nuvarande regeringens politik kan komma att bryta 12 år av reallöneökningar. Nu tar inflationen fart samtidigt som tecken på en ökad arbetslöshet. Vi kan om något år återigen vara tillbaka i den skadliga soppan av inflation och reallönesänkningar på grund av alla de ofinansierade skattesänkningar regeringen genomför. I så fall blir värdesäkringen mot prisutvecklingen en garanti mot standardsänkningar för pensionärerna.

Att som motionären föreslår, byta pensionssystem, kräver att de partier som står bakom det nuvarande enas om detta. Detta är en ganska orealistisk tanke.

Styrelsen förordar istället att den socialdemokratiska politiken inriktas på
Rättvis beskattning mellan löntagare och pensionärer
Generösa bostadsbidrag
En rejäl tandvårdsförsäkring
Vård och omsorg efter behov – inte efter plånbok.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 91

Sänkningen av a-kassan och höjningen av avgiften till a-kassan är det hittills mest destruktiva och mest kraftfulla angreppet på en väl fungerande arbetslöshetsförsäkring, som inför 2006 års val tvärtom var i behov av en förstärkning i form av höjt a-kassetak för att bibehålla sin karaktär av generell försäkring för en majoritet av löntagarna.

Avsikten bakom de sänkta nivåerna, ända ner till 65 procent, den uteblivna höjningen av a-kassetaket under de första 100 dagarna samt avgiftshöjningarna är dels att skapa en tidigare okänd låglönemarknad och dels försvaga de fackliga organisationerna.

På samtliga dessa punkter ser vi, i likhet med motionärerna, ett återställande av den 90-procentsnivå som tidigare gällde, ett höjt a-kassetak och ett återställande av avgifterna till de nivåer som gällde före årsskiftet 2006/2007 som en förutsättning för långsiktigt trovärdig socialdemokratisk politik. En politik som syftar till ett effektivare utnyttjande av alla mänskliga och tekniska resurser för att skapa jobb och välbefinnande åt alla.

Alternativet är ett två tredjedels-samhälle med en växande, oreglerad låglönemarknad som hämmar tillväxt och utveckling av ett kvalificerat, konkurrenskraftigt och samtidigt humant näringsliv.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 92

Det är viktigt att en bred majoritet av löntagarna omfattas av en god omställningsförsäkring vid arbetslöshet. En sådan försäkring stärker människor och underlättar samhällets struktur-omvandling. Ersättningar på höga nivåer och villkor i övrigt som är rimliga utifrån den enskildes utgångspunkt gör att människor blir öppnare för den globaliserade ekonomin och vågar gå från det gamla till det nya. Detta är grunden för att försäkringen ska fungera som en omställningsförsäkring.

Vi socialdemokraterna säger nej till den borgerliga regeringens beslut att sänka ersättningsnivåerna i arbetslöshetsförsäkringen. En sänkt arbetslöshetsersättning pressar ner lönerna. Om ersättningen vid arbetslöshet blir mycket låg kommer den som är arbetslös slutligen tvingas ta ett arbete till mycket låg lön för att försörja sig. Detta undergräver den fackliga tanken om att

ingen ska tvingas att ta arbete till lägre lön än någon annan som gör samma arbete. Vår uppfattning är att inkomstrelaterade ersättningsnivåer motverkar en press neråt på lönerna.

Vi socialdemokrater vill istället förbättra arbetslöshetsförsäkringen så att de allra flesta får ut 80 procent av sin tidigare inkomst. Vi vill höja ersättningsnivån i a-kassan till 80 procent och taket till 930 kronor per dag. Det skånska partidistriktet har beslutat att nivån i a-kassan ska höjas till 90 procent. Det är viktigt att inkomsttaket höjs så att en majoritet av löntagarna får full ersättning för inkomstbortfallet. Men att helt ta bort inkomsttaket som föreslås i motionen skulle innebära en allt för stor ekonomisk belastning på arbetslöshetsförsäkringen. Vi socialdemokrater är ansvarstagande och vill därför förbättra a-kassan stegvis. Vi vill även förbättra a-kassan på samma sätt för de människor som både är arbetslösa och sjukskrivna. En bra arbetslöshetsförsäkring gör att den som förlorar sitt jobb kan koncentrera sig på att snabbt söka nytt och inte behöva oroa sig för att behöva gå från hus och hem.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 93

Våra generella välfärdssystem där sjukförsäkringen innefattas, bygger på standardtrygghet och inkomstbortfallsprincipen. Detta innebär att man skall få ersättningar som för närvarande ersätts med olika basbelopp i sjukförsäkringen respektive arbetslöshetsförsäkringen. Socialdemokratiska regeringar och partikongresser har arbetat med att dessa skall höjas för att människor inte skall behöva avstå ett drägligt liv, för sig och sin familj, vid inkomstbortfall, vid sjukdom och arbetslöshet.

Det finns som sagt olika basbelopp och detta har funnits under lång tid.

Motionärerna tar upp frågan om anställningsformerna vilket i deras beskrivning inte stämmer överens med ersättningsdelarna i försäkringarna.

Att sittande s-regering vid tillfället som motionärerna tar upp gjorde den förändringen var byggt på att man inte skulle kunna ”pendla” mellan systemen vid arbetslöshet och sjukdom. Därav blev ersättningsnivån satt utifrån att om man var arbetslös skulle man ha ersättning som vid arbetslöshetsnivåerna och inte att man var sjuk och därigenom skulle kunna få ersättning av ett högre system.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 94

Motionären tar upp en mycket angelägen och rättvis fråga till behandling.

Verkligheten har blivit som motionären beskriver, att barn till arbetare får lägre ersättning vid men och skada.

Resonemangen från försäkringsbolagen bygger på en ålderstigen uppfattning och klasstänkande att arbetarbarn i princip får så dåligt stöd hemifrån att de inte kan förväntas få några högre befattning i samhället.

En av socialdemokratins stora utmaningar genom åren är att alla barn skall ha lika rätt och möjlighet till utbildning och därigenom kunna få möjligheten att avancera till högre betalda arbeten i samhället.

Detta har ännu inte fått genomslag i försäkringsbolagens hantering utav skadeärenden.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 95

Motionären tar upp i 19 olika yrkanden frågor som berör Sveriges framtid i flera olika politiska ställningstaganden.

Partidistriktets styrelse har inte anledning i att ifrågasätta resonemanget i stort. Dock finns det inslag i motionen som vi inte delar vad det gäller den personliga kontrollen när människor använder sig av de olika trygghetssystemen. Vår s-regering har med skärpa precis som partiet alltid haft en klar linje vad det gäller människor som felaktigt har utnyttjat trygghetssystemen. Men ljuset kan inte alltid bara riktas på den enskilde utan även juridiska personer och de stöd som företag får från samhället samt undanhållandet i de s.k. skattefelen utgör idag cirka 133 miljarder enligt FUT-delegation. Vad det gäller de omfattande trygghetssystemen så är det bara inom Försäkringskassans värld cirka 435 miljarder som utbetalas i 47 olika förmånsslag. Sammantaget är det cirka 500 miljarder i trygghetssystemen som omfördelas till de boende i Sverige.

Det finns många viktiga frågor som motionären tar upp såsom att stärka den enskildes möjligheter på arbetet och i familjelivet och det gläder styrelsen. Vidare pekas på framtidsdiskussioner kring demografin och arbetskraftdeltagandet.

Många av motionärens attsatsar går in i varandra och kolliderar då.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 3, 4, 5, 8, 13, 16 och 17 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen

att attsatserna 2, 6, 7, 10, 12, 15, 18 och 19 avslås,

att attsatserna 9, 11 och 14 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 96

Denna motion tar upp frågorna kring det som verkligen ligger socialdemokratins hjärta. Nämligen att vi skall ha generella välfärdssystemen med standardtrygghet, generationskontrakt, inkomstbortfallsprincipen samt betala skatt efter bärighet. Det är och skall vara behoven från den enskilda människan som skall styra vården, skola, omsorgen samt allas rätt till ett bra boende. Det är inte plånbokens tjocklek som på nåder skall ge människor detta och styra människors vardag. Politiken skall ge möjligheter, rättigheter och skyldigheter åt människors vardag.

Här går skiljelinjen mellan de politiska partierna i Sverige. Vi har redan obligatoriska system där alla skall omfattas men det är rätt i så motto att det finns inträdeskrav i sjukförsäkring och arbetslöshetssystemet men detta utgör inget hinder från att människor skall omhändertas på ett värdigt sätt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 97

Distriktsstyrelsen delar motionärens åsikter om en tredelad föräldraförsäkring.

Idag så styr ekonomin i många familjer vem som tar ut föräldraledigheten. För att få ett jämlikare uttag av föräldraledigheten är det därför också ett måste att jämna ut de ekonomiska skillnaderna vi idag har i samhället.

Skillnader i inkomster finns idag i många familjer och det pekas ofta i debatten på att många familjer inte anser sig ha råd att låta den person (mannen) i familjen som tjänar mest ta ut sin föräldraledighet. För att underlätta dessa familjers strävan efter ett mer jämlikt förhållande så anser styrelsen att det är viktigt att höja inkomsttaket i försäkringen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 98

Sverige har förmodligen världens mest utbyggda och förmånliga föräldraförsäkring. Men det innebär inte att den inte har brister. En stor brist är det ojämlika uttaget av föräldraförsäkringen som motionärerna pekar på. Styrelsen delar motionärernas mening om vikten av att papporna ökar sitt uttag av föräldraledigheten.

Socialdemokratiska partiet har just nu fullt sjå med att försvara föräldraförsäkringen mot angreppen från höger. Även det vårdnadsbidrag som den borgerliga regeringen nu öppnar upp för kommunerna att införa innebär ett stort steg tillbaka för jämställdheten i familjepolitiken. I den socialdemokratiska oppositionsbudgeten höjer vi taken i den särskilda föräldrapenningen, föreslår en andra chans för (främst) pappor som missat att ta ut föräldraledighet m fl goda förslag.

Allt det här är bra, men styrelsen delar motionärernas mening om behovet att individualisera en större del av föräldraförsäkringen.

Det tyckte också den Föräldraförsäkringsutredning som i september 2005 lade fram sitt resultat. Utredningen leddes av Karl-Petter Thorwaldsson. I utredningen föreslås bl a en förlängning av föräldrapenningen på sjukpenningnivå från 13 till 15 månader. Det är en utökning av barnets möjligheter till att få omvårdnad av sina föräldrar. Förslaget ger föräldrarna större ekonomiska möjligheter att vårda sina barn. Rätten till föräldrapenning fördelas, liksom idag, lika mellan föräldrarna samtidigt som den reserverade tiden med föräldrapenning utökas för

respektive förälder. Utredningen föreslår att 5 månader reserveras för vardera föräldern. Utredningen föreslår också att antalet dagar båda föräldrarna kan vara hemma tillsammans då ett barn föds, ska förlängas från 10 till 30 dagar.

Det här utredningsförslaget överensstämmer med motionärernas intentioner.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 99

Distriktsstyrelsen delar motionärens åsikt att en medborgare skall kunna vara engagerad i föreningslivet och politiskt utan att Försäkringskassan anser personen vara arbetsför och dra in sjukpenningen för densamma. Partiet måste medverka till att Försäkringskassans snäva synsätt inte utgör ett hot mot medborgarnas tilltro till välfärdssystemet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

TRAFIK, KOMMUNIKATION

UTLÅTANDE NR 100

Den särskilda kollektivtrafiken, till vardags kallad färdtjänst, skall självklart hålla en hög kvalitet. Även sjukresorna skall givetvis hålla en hög kvalitet. De människor som kommer i kontakt med dessa trafikslag är äldre med funktionsnedsättning och/eller sjuka och tillhör alla den utsatta grupp som den socialdemokratiska politiken värnar mest.

Att människor med särskilda behov skall få behoven tillgodosedda på ett värdigt och bra sätt måste alltid stå högst upp på vår dagordning.

Det finns aldrig några ursäkter när någon drabbas av brister i den särskilda kollektivtrafiken. Vår främsta strävan är att så många som möjligt ska kunna ta del av den vanliga kollektivtrafiken och därför måste denna anpassas för detta ändamål. När det inte är möjligt för den enskilde att ta den av den vanliga kollektivtrafiken skall den särskilda kollektivtrafiken självklart fungera.

Idag har regionen ansvar för sjukresorna. Däremot har de flesta kommuner själv ansvar för den särskilda kollektivtrafiken. Att det finns olika huvudmän ställer ibland till det för resenärerna.

Partidistriktets styrelse delar den andemeningen i motionen som innebär att enskilda inte får drabbas negativt, men merparten av den särskilda kollektivtrafiken hanteras i kommunerna. Att tro att platsen för vart man ringer eller vilket taxiföretag som anlitas är det som allena styr kvalitén är inte rätt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 101

Motionen tar upp frågan om Påarps obevakade järnvägsövergångar. Den ena av dessa befinner sig, som anförs i motionen, så centralt att det är olämpligt och till och med farligt att denna övergång är obevakad.

Distriktsstyrelsen anser att alla järnvägsövergångar i bebyggt område skall vara bevakade. Detta är naturligtvis mycket viktigt för säkerheten. Där barn och ungdomar rör sig är naturligtvis säkerheten extra viktig.

Motionen anser vidare att banverket bör ha ett forum för medborgarkontakter. Ett statligt verk som banverket har inte som främsta uppgift att prata med allmänheten. Detta är däremot poli

tikers uppgift. Synpunkter på järnvägar, mm kan därför framföras till politiker som kan föra frågan vidare till banverket.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen,

att motionen i övrigt ska anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 102

Motionen tar upp frågan om samband mellan Skånetrafikens kontantbiljettpris och pris på månadskort. Motionären vill att ett rättvist förhållande skall eftersträvas.

Kontantbiljettpriserna bygger på ett zonsystem med 13 zoner. Kontantpriserna varierar mellan 13 och 87 kronor för vuxenbiljett. Med värdekort blir priset 80 procent av kontantpriset.

Månadskorten har färre prissteg än kontantbiljetterna. Det finns fem prissteg för månadskort och dessa varierar mellan 295 kronor för ett en-zonskort och 990 kronor för ett länskort.

Eftersom månadskorten har färre prissteg än kontantbiljetterna blir proportionerna inte alltid exakt de samma mellan kontantpris och månadskort.

I de exemplen som nämns i motionen kostar ett månadskort i det ena fallet cirka 14 gånger kontantpriset. I det andra fallet är priset för månadskort cirka 16 gånger kontantpriset.

En viss sådan avvikelse måste accepteras såvida det inte skall finnas 13 olika månadskort. Detta skulle sannolikt vara något opraktiskt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 103

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att denna fråga är mycket viktig. Kvinnor och män har, som motionären påpekar, olika resandemönster. Kvinnor och män har också olika önskemål och behov. Behovet av säkerhet kring resandet är en viktigare fråga för de flesta kvinnor än för män i allmänhet.

Skånetrafiken har arbetat mycket med dessa frågor, och mycket har gjort för att öka säkerheten. Men som påpekas i motionen återstår mycket att göra. Det är nog riktigt som framförs, att kvinnornas behov behöver genomlysas ytterligare.

Utifrån en sådan behovsanalys bör sedan en tydlig åtgärdslista tas fram.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till s-gruppen i Region Skåne.

UTLÅTANDE NR 104

Motionären vill att en utredning av den s.k. kombitrafiken genomförs.

Under hösten 2007 var betänkandet *Strategiska godsnoder i det svenska transportsystemet – ett framtidsperspektiv (SOU 2007:59)* och Banverkets rapport *Ett strategiskt nät av kombiterminaler – intermodala noder i det svenska godstransportsystemet* ute på remiss. Banverket beaktade i sin utredning den nyss genomföra hamnstrategiutredningen. Det finns därmed redan ett färskt utredningsmaterial på det område som motionären efterfrågar.

Tanken med kombitrafik är att utnyttja de olika transportmedlen på de sträckor där de lämpar sig bäst ur logistisk och miljömässig synvinkel. En utredning av kombitrafiken är en förutsättning för att stärka järnvägens konkurrenskraft.

Motionen är insänd som Hässleholms arbetarekommuns egen, därför vill distriktsstyrelsen särskilt påpeka att Region Skåne i sitt remissvar på utredningarna bland annat framhöll den utveckling som sker i Hässleholm och kommunens möjlighet att utvecklas som en viktig knutpunkt i den framtida kombitrafiken.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 105, 106, 107 OCH 108

Motion nummer 105 föreslår att nolltaxa skall införas i Skånetrafiken. Motionen tar vidare upp frågor om utbyggnad av kollektivtrafiken samt en fortsatt miljöanpassning av Skånetrafikens fordonsflotta. Motionerna 106 och 107 föreslår att studeranderabatt skall införas i Skånetrafikens taxor. Motion nummer 108 tar upp frågor om utbyggnad av kollektivtrafiken. Denna motion föreslår vidare att biljettpriserna skall sänkas samt att ungdomspriser skall införas.

Distriktsstyrelsen instämmer i de allmänna krav om utbyggnad av den Skånska kollektivtrafiken som framförs i motionerna 105 och 108. Det socialdemokratiska partiet har alltid varit anhängare av en väl utbyggd kollektivtrafik. Kollektivtrafiken ger alla möjlighet att röra sig fritt och den är mycket viktig för att skapa större arbetsmarknadsregioner. Socialdemokraternas uppfattning har länge varit att Skåne skall utgöra en samlad arbetsmarknadsregion och för att det skall bli verklighet krävs en väl utbyggd kollektivtrafik som möjliggör arbetspendling över hela Skåne.

Trafiken har byggts ut mycket de senaste tio åren, men vi vill naturligtvis gå vidare. Det finns fortfarande behov av nya buss- och tåglinjer. Även turtätheten behöver förbättras på många sträckor.

I storstadsregionerna är kollektivtrafiken viktig av trafikplaneringsskäl. I framför allt Malmö, men även övriga storstäder i Skåne, krävs att kollektivtrafiken tar resandeandelar från biltrafiken för att innerstadstransporterna skall fungera tillfredsställande. I stora städer är kollektivtrafiken överlägsen bilen som praktiskt transportsätt.

Sedan Skånetrafiken bildades genom en sammanslagning av de tidigare länstrafikverksamheterna har kollektivresandet ökat kraftigt i Skåne. Denna resandeökning har gjort att det ofta är trångt och överfullt på bussarna och tågen. Alla prognoser tyder på att resandet kommer att fortsätta öka de kommande åren. Behovet av att bygga ut vissa linjer, samt att skapa nya linjestreckningar, är därför stort.

Det finns idag inte möjlighet att bygga ut Skånetrafikens tågtrafik mer än marginellt utan att spårkapaciteten ökar. Det är därför viktigt att staten satsar ekonomiska medel på infrastrukturen så att järnvägarna i Skåne kan byggas ut.

Distriktsstyrelsen delar den uppfattning som framförs i motion nummer 105 att Skånetrafikens fordonspark successivt bör bytas ut så att alla fordon blir miljövänliga. Skånetrafiken arbetar redan aktivt med detta och det är viktigt att det arbetet fortsätter.

Skånetrafikens taxor är ofta föremål för många synpunkter. Distriktsstyrelsen anser att taxorna i kollektivtrafiken skall vara låga. I jämförelse med andra län har Skånetrafiken relativt låga taxor, och sedan Skånetrafiken bildades har allmän höjning av taxan endast gjorts två gånger.

Det vore naturligtvis bra om taxan kunde vara lägre. Nolltaxa, som önskas i motion nummer 105, skulle naturligtvis vara en mycket progressiv transportpolitisk åtgärd.

Skånetrafiken gör regelbundna undersökningar om resenärernas synpunkter på trafiken. Dessa undersökningar visar att det inte i först hand är lägre taxor som efterfrågas av resenärerna. Det som främst efterfrågas är i stället högre kvalitet i verksamheten, bättre turtäthet, mindre trängsel och mindre förseningar. Så även om distriktsstyrelsen gärna ser lägre taxor så bör nog en utbyggnad av trafiken prioriteras först, förutsatt att resurserna är begränsade.

Förslaget om studeranderabatt som framförs i motionerna 106 och 107 är ett bra förslag. Partidistriktet har redan detta inskrivet i Skåneprogrammet och denna fråga har partiet drivit ak

tivt i regionfullmäktige. En allmän ungdomsrabatt, som önskas i motion nummer 108, finns redan. Denna gäller för ungdomar upp till 19 år.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** attsats 1 i motion 105 avslås,
- att** attsatserna 2 och 4 i motion 105 bifalles,
- att** motion 105 i övrigt ska anses besvarad,
- att** motionerna 106 och 107 bifalles,
- att** attsats 3 i motion 108 bifalles,
- att** motion 108 i övrigt skall anses besvarad,
- att** motionerna jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till s-gruppen i Region Skåne.

UTLÅTANDE NR 109

Väg 23 är en viktig länk mellan sydvästra och nordöstra Skåne och vidare upp mot Småland. Den i motionen föreslagna nya sträckningen för väg 23 är redan upptagen i den regionala transportinfrastrukturplanen (RTI-planen) 2004-2015.

Distriktsstyrelsens uppfattning är att det är väldigt angeläget att RTI-planen genomförs. Enligt denna är byggstarten för det nu aktuella vägprojektet planerad till 2015. Styrelsen tvivlar på att byggstarten kan ske tidigare, och anser att den i RTI-planen fastslagna prioriteringsordningen inte skall brytas. Det viktiga för Skånes del är att bevaka tilldelningen av investeringsmedel för infrastruktur. Risken är annars uppenbar att regeringens snålhet på området leder till att väg 23 och många andra väg- och järnvägsprojekt senareläggs.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 110

Motionären efterlyser en tidtabell för byggandet av en fast förbindelse Helsingborg-Helsingör. Distriktsstyrelsen delar helt denna uppfattning. Frågan är inte ny, men har på senare tid aktualiserats än mer av dels det dansk-tyska avtalet om en fast förbindelse över Fehmarn Bält, dels av prognoserna om att Öresundsbronns kapacitet på sikt inte räcker till.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** motionen bifalles,
- att** motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 111

Motionären vill att det skall ske förändringar inom infrastrukturen i nordöstra Skåne och att den s.k. Tvärleden byggs. Distriktsstyrelsen delar denna uppfattning.

Både Vägverkets nationella plan för vägtransportsystemet och den regionala transportinfrastrukturplanen (RTI-planen) innehåller väginvesteringar i nordöstra Skåne. Ett av dessa projekt är den nya vägen mellan Markaryd och Osby. Denna väg är en etapp i den framtida Tvärleden mellan Halmstad och Karlshamn. Vägverket planerar att starta bygget under 2009, dvs. ett år senare än vad som anges i RTI-planen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till s-gruppen i Region Skåne.

UTBILDNING

UTLÅTANDE NR 112

Distriktsstyrelsen delar motionärernas uppfattning att det livslånga lärandet är en viktig rättighet. Den borgerliga regeringen har slaktat den kommunala vuxenutbildningen genom att dra in 600 mkr. Dessutom har arbetsmarknadsutbildningarna halverats.

Vuxenutbildning både i form av komvux och arbetsmarknadsutbildning mm är av central betydelse både för den enskilde men också för Sverige som nation.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 113

Den borgerliga regeringen genomför ständiga attacker mot den svenska arbetsmarknadsmodellen. A-kassans försämringar, nedläggningen av Arbetslivsinstitutet och minskade resurser till Arbetsmiljöverket är bara några exempel.

Distriktsstyrelsen instämmer i motionärens åsikt att arbetsmiljöutbildning är av oerhörd vikt. Skolan måste få en bättre arbetslivsanknytning såväl i själva undervisningen som genom mer praktik.

Distriktsstyrelsen avvisar emellertid kravet på att göra arbetsmiljöutbildning till ett obligatoriskt ämne på grundskolan. Det finns otroligt många önskemål om att föra in nya ämnen i grundskolan och distriktsstyrelsen finner att det viktigaste är att kunskapen om arbetslivet genomsyrar skolans arbete.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 114

Distriktsstyrelsen delar motionärens åsikt om gymnasieskolan.

Dagens system har en rad brister. Kommunerna är i många fall för små för att kunna erbjuda tillräcklig kvalitet och bredd, inte minst inom yrkesutbildning. Utbudet motsvarar inte alltid arbetsmarknadens behov. Inom vissa områden finns en kraftig överetablering medan andra områden och regioner har brist på rätt utbildad arbetskraft. Sammantaget leder detta till att de totala resurserna som samhället satsar på gymnasieskolan inte utnyttjas maximalt. Mycket talar för att bristerna i dagens system kommer att bli än mer tydliga när de stora ungdomskullarna lämnar gymnasieskolan de kommande åren.

Ett sätt vore att dagens system för beslut om KY-utbildning skulle kunna stå modell också för gymnasieskolan. Det skulle kunna innebära att resurserna och besluten om etablering flyttas till en ny nivå, men huvudmannaskapet för gymnasieskolan bibehålls oförändrat.

Hur man än väljer måste ett nytt sätt att organisera gymnasieskolan hittas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 115 OCH 116

En förnyelse av friskolesystemet måste göras. Ett nytt reformerat system måste bygga på den grundläggande principen att alla skolor oavsett huvudman ska tillhöra vårt gemensamma nationella svenska skolsystem. Alla skolor ska ha samma rättigheter och skyldigheter. Så är det inte idag. Alla skolor ska verka under samma skollag och följa samma nationella läroplan, kursplan och betygssystem.

Politiken måste också ges möjlighet att påverka etableringen så att resurserna styrs till bättre undervisning istället för till lokaler och överetablering.

Skolan är ingen del av marknadsekonomin. Den är ingen vara som vi säljer på en marknad. En skola är inget företag som producerar bara för maximal vinst. Det är heller ingen privatsak för enskilda föräldrar. Skolan är en del av det som samhället valt att ha och finansiera gemensamt för att ge alla unga likvärdig chans till utveckling.

Därför kan vi socialdemokrater inte acceptera att de resurser vi valt att gemensamt avsätta för våra barns skola istället går till enskilda aktieägare.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motion 115 bifalles,

att attsats 1 i motion 116 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen,

att attsats 2 och 3 i motion 116 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 117

För att säkerställa att all högskoleutbildning möter högt ställda kvalitetskrav infördes ett nytt heltäckande system för kvalitetsutvärdering upp inom ramen för Högskoleverket. Detta är antagligen ett av världens tuffaste granskningssystem och precis som motionären pekar på sker en omfattande granskning av de lärosäten som söker examensrätt. Distriktsstyrelsen finner därför inte att ytterligare skärpningar behöver göras.

Andelen disputerade lärare inom svenska universitet och högskolor bör öka. För närvarande har i genomsnitt 54 % av lärarna avlagt doktorsexamen. För att leva upp till krav på forsk-

ningsanknytning och att all högskoleutbildning ska vila på vetenskaplig grund bör ambitionsnivån höjas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 118

Motionären anser att studiemedlen ska höjas med anledning av att svensk universitets- och högskoleutbildning förändras i och med Bologna-processen.

En svensk examen blir nu internationellt kompatibel.

Med anledning av detta vill motionären förlänga den tid för vilken studiemedel utgår. Distriktsstyrelsen kan instämma i det vällovliga i detta men anser att en höjning av taket måste ställas mot övriga angelägna studiemedelssatsningar.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 119

Distriktsstyrelsen delar såväl motionärerna som Malmö arbetarekommuns synpunkter.

Distriktsstyrelsen anser dessutom, i enlighet med skolrådslagsplattformen, att en lag måste införas som reglerar hur skolor får marknadsföras. Att locka till sig elever genom erbjudande om fria datorer och gratis fjällresor är inte acceptabelt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 120

Dagens gymnasieskola står inför helt andra utmaningar än vad som gällde för bara några årtionden sedan. Idag krävs en gymnasieutbildning för att få ett jobb och för att klara sig i ett allt mer komplicerat och kunskapsintensivt samhälle. Unga som inte får med sig tillräckliga kunskaper i gymnasiet och som inte lyckas ta igen det senare har svårt idag och kommer att få det än svårare i framtiden.

Därför behövs det göras förändringar i gymnasieskolan. Kvalitet och resultat behöver bli bättre på alla utbildningar. Ett tydligare fokus måste också läggas på att stärka yrkesutbildningarna. Men ambitionerna får inte sänkas. Distriktsstyrelsen avvisar med bestämdhet de Björklundska tankarna om en uppdelning av människor i antingen teoretiker eller praktiker.

Alla behöver gedigna kunskaper i kärnämnen för arbetslivet, samhället och som grund för fortsatt kompetensutveckling och utbildning hela livet.

Däremot måste innehållet i undervisningen ändras. Särskilda kursplaner borde införas i svenska, engelska och matte anpassade för varje yrkesutbildning utifrån arbetslivets krav. Distriktsstyrelsen är övertygad om att motivation och resultat ökar avsevärt om eleverna ges möjlighet att arbeta med dessa ämnen i sitt yrkesmässiga sammanhang.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 121

Förskolan hotas nu i sina grundvalar. Fri etableringsrätt, vårdnadsbidrag och barnsomsorgspeng riskerar att gröpa ur förskolans resurser och utestänga de barn som har det största behovet av förskola.

Vi socialdemokrater är övertygade om att förskolan och de tidiga åren i grundskolan är nyckeln för kommande skolframgångar. En förskola som ger trygg omsorg och som sätter barnens lärande och utveckling i centrum kommer tidigt att upptäcka barn som har svårigheter och kan ge det stöd som behövs redan innan skolstart.

Det är därför viktigt att istället för att urholka - öka kvaliteten i förskolan. Att också stärka förskolans kunskapsuppdrag för att ge alla barn en mer jämlik skolstart. Därför ska det finnas personal med utbildning och kompetens i barns språkutveckling vid alla förskolor och under hela förskoletiden.

Idag kan många barn läsa och skriva när de börjar skolan. Det är oftast barn som kommer från studievana hem. Därför är det viktigt att ge alla barn som har intresse och mognad att lära sig läsa och skriva redan i förskolan den rätten och möjligheten att göra det under ledning av utbildade pedagoger. På samma sätt ska barn som har lust och intresse att få pröva på ett främmande språk också få göra det.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 122

Vi socialdemokrater vill ge fler människor möjlighet till utbildning och möjlighet till ett livslångt lärande. Steget att påbörja en utbildning och ta studielån kan upplevas som olika stort för olika människor. Tyvärr spelar fortfarande samhällsklass och bakgrund stor roll för utbildning. Ett generöst och flexibelt studiestödssystem har en central roll för att bryta dessa mönster.

Den tidigare socialdemokratiska regeringen gjorde det möjligt för fler att studera genom att skapa fler platser på högskolan och bättre studiemedel. Studiestödssystemet reformerades 2001 då bl.a. bidragsdelen kraftigt höjdes liksom fribeloppet för arbetsinkomster. Dessutom

gjordes studiemedlen pensionsgrundande. 2006 förbättrades möjligheterna att kombinera studie- och familjeliv när ett barn tillägg för studerande infördes. Dessutom höjdes den övre gränsen för rätt till studiemedel från 50 till 54 år och möjligheterna till studiefinansiering. Studiemedlen höjdes generellt med 300 kr (200 kr lån och 100 kr i bidrag) och rätten till studiebidrag utsträcktes från 9 till 10 månader.

För många studenter är deras ekonomiska situation ett stort problem. Många klarar inte av att leva enbart på studiemedel. Samtidigt som universitetsstudier förväntas vara en heltidssysselsättning tvingas många därför skaffa ett extra jobb. Det är viktigt att detta inte påverkar kvalitén på utbildningen negativt eller förlänger studietiden mer än nödvändigt. Därför vill vi socialdemokrater på sikt höja studiemedlen. Detta måste emellertid vägas mot andra viktiga välfärdsreformer.

Men det finns fler faktorer som påverkar en students ekonomi precis som motionärerna pekar på. För en student är hyran ofta den största månadsutgiften. Vi socialdemokrater har med oro kunnat konstatera att den borgerliga regeringen har tagit bort de statliga stöden för byggande av hyres- och studentlägenheter. Antalet byggda och planerade hyresrätter har redan minskat kraftigt. Ett avskaffande av det statliga stödet till studentbostäder kommer även att pressa upp hyrorna i den minskade nyproduktionen och ytterligare försämra studenternas ekonomiska situation.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1 och 2 avslås.

att attsats 3 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 123

Distriktsstyrelsen delar motionärens åsikt om att betygen ska spegla både hur en elev uppnått kunskapsmålen och också förmågan till samarbetet etc. Så är också betygskriterierna formulerade idag.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 124

Distriktsstyrelsen delar motionärernas åsikt om att det är viktigt att slå vakt om svenskan, inte minst som vetenskapligt språk. I den internationaliserade värld vi lever i kommer emellertid engelskan att bli allt viktigare. En utvärdering bör göras hur det svenska språket hävdar sig såväl inom undervisning som forskning. Distriktsstyrelsen tror emellertid inte att det är realistiskt att kräva att all utbildning på universitet och högskolor ska ske på svenska.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

VÄLFÄRD

UTLÅTANDE NR 125

Det finns få eller inga bevis för att marknadsstyrning och konkurrens inom vård och omsorg skulle vara överlägset den nuvarande offentligt styrda verksamheten. Eller som någon uttryckt det: ”Tron på marknadens överlägsenhet handlar mest om tro och vetande.”

Ändå, och som motionärerna framhåller, forcerar nu den borgerliga alliansen fram utförsäljning av gemensamt ägda företag och institutioner i en rasande fart. Förfarandet har närmast fått karaktären av realisation. De enda som tjänar på utförsäljningarna är privatpersoner och bolag som övertar de tidigare gemensamt ägda institutionerna. Patienter, brukare, personal, skattebetalare är alla förlorare.

Det är därför nödvändigt att mobilisera motkrafter och att det socialdemokratiska partiet ställer sig i spetsen för motoffensiven. Därför instämmer vi i motionärernas yrkande.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 126 OCH 147

Under ett antal år har den kommunala sektorn genomgått omfattande förändringar av sina verksamheter. Organisationsförändringar har skett och sedan 80-talet har delar av verksamheterna konkurrerats ut, upphandlats eller överlåtits. Det finns naturligtvis inget självändamål i denna process, vilket ofta förfäktas från den borgerliga sidan när de driver på denna utveckling. I samband med upphandlingar ställs ofta en rad problemställningar på sin spets; det kan handla om innehåll, organisation, kvalitet, ekonomi, regelverk och avtal. Det rör inte minst arbetsrättsliga delar.

I vilken form verksamheterna ska bedrivas måste alltid i första hand utgå från medborgarnas och brukarnas behov. För oss socialdemokrater finns det vissa kärnverksamheter som ofta bedöms mera lämpliga att bedriva i offentlig regi för att t.ex. säkerställa likvärdig vård oberoende medborgarens samhällsställning eller ekonomi. Många av dessa ställningstagande måste hanteras på regional eller lokal nivå. Men att som motionären kräver – att ta bort alla entreprenader – vore helt orealistiskt och kanske inte ens önskvärt.

Men att vid eventuella upphandlingar fastställa personalens rättigheter är naturligtvis helt nödvändigt. De fackliga organisationerna måste ha en tydlig insyn i denna process. Det är viktigt att i samband med upphandling kunna ställa sådana krav att det främjar en positiv samhällsutveckling rörande bl.a. ickediskriminering, god miljö, god kvalitet och anställningstrygghet. I synnerhet gäller det att entreprenören är skyldig att vidta åtgärder så att inte lag eller gällande svenska kollektivavtal åsidosätts.

Att de fackliga organisationerna är beredda att vara en aktiv part i sådan process visar t.ex. det dokument som Kommunal har tagit fram; ”Solidaritet och valfrihet med ordning och reda”.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2 och 3 i motion 126 avslås,

att attsats 4 i motion 126 bifalles,

att motion 147 bifalles,

att motionerna jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 127

Motionären vill se ett grundlagsskydd för de gemensamma tillgångarna, så att inte den nu pågående hafsiga utförsäljningen av statliga företag kan upprepas. Distriktsstyrelsen instämmer i detta och socialdemokraterna i Grundlagsutredningen har föreslagit ett grundlagsskydd. Ett skydd i regeringsformen skulle kunna utformas antingen som ett krav på kvalificerad majoritet i Riksdagen vid försäljningsbeslut, eller en möjlighet för en minoritet att bordlägga frågan i tex ett år. Utredningen arbetar med båda dessa förslag.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

ÖVRIGT

UTLÅTANDE NR 128

Vid våra domstolar är det inte bara lagfarna domare, det vill säga utbildade jurister, som arbetar vid domstol och skipar rättvisa utan också nämndemän.

Nämndemännen är lekmän. Det innebär att de inte är utbildade jurister utan har helt andra yrken. De arbetar inte på domstolen utan kommer endast dit i samband med rättegång. De nomineras av de politiska partierna och meningen är att de ska vara vanliga människor med sunt förnuft och med erfarenhet från olika områden som kompletterar den lagkunnige domarens juridiska kunskap. De deltar i den dömande verksamheten, framför allt i brottmål, men även i vissa familjemål.

Nämndemannens uppgift är att tillsammans med domaren tillämpa rättsreglerna i olika mål. Ingen utomstående, till exempel riksdagen, regeringen eller andra myndigheter, har rätt att lägga sig i hur yrkesdomare eller nämndemän ska döma. Nämndemännen har därför en mycket stark och betydelsefull ställning vid våra domstolar.

Flertalet av de ärenden som behandlas i rätten berör enskilda medborgare. Nämndemannens medverkan ska bidra till att domstolens avgöranden ligger i linje med allmänna värderingar i samhället. De ska även bidra till att upprätthålla allmänhetens förtroende för rättsskipningen och tillgodose medborgarnas intresse av insyn i domstolarnas verksamhet.

Valbar till nämndeman är varje myndig svensk medborgare som är folkbokförd inom valförsamlingens område. Det innebär att nämndemännen i tingsrätt väljs kommunvis, i regel av kommunfullmäktige, medan nämndemännen till länsrätt väljs länsvis av landstingsfullmäktige.

Vissa yrkesgrupper får inte vara nämndemän, till exempel anställd vid domstol, åklagare, polisman, advokat eller annan som har som yrke att föra andras talan inför rätta. Anledningen är att man kan hamna i en intressekonflikt. Mandattiden för en nämndeman är fyra år.

Idag finns det ca 8 400 aktiva nämndemän kopplade till de svenska domstolarna. Sammansättningen ska spegla befolkningen. Den 30 juni 2007 var könsfördelningen jämn med cirka 50 % kvinnor och 50 % män. Medelåldern var cirka 56,8 år.

Uppdraget som nämndeman är nära kopplat till verkligheten, vårt samhälle och utvecklingen där. Människor, deras livssituation och problem är kärnan i den verksamhet man kommer i kontakt med. Det är det som gör uppgiften ansvarsfull, stimulerande och utvecklande.

Nämndemannen deltar i den dömande verksamheten. Processen och arbetet kan se olika ut beroende på om det handlar om mål i allmän domstol eller om mål i allmän förvaltningsdomstol. Generellt innebär det dock att nämndemannen blir kallad till förhandling av sin domstol. Nämndemannen sitter med vid förhandling och den efterföljande överläggningen. Exempelvis i huvudförhandlingen i ett brottmål vid tingsrätt utgörs som regel rätten av en juristdomare och tre nämndemän. Precis som domaren är nämndemannen skyldig att följa lagen i sin dömande verksamhet.

Efter förhandlingen diskuteras tänkbara beslut och synpunkter framförs för eller emot. Vanligen mynnar diskussionen ut i att man enas om utgången. Kommer det under överläggningen fram olika meningar som inte kan jämkas genomförs en omröstning där nämndemannens röst väger lika tungt som ordinarie domares.

Hur många mål man som nämndeman sitter med vid under ett år varierar. Det påverkas bland annat av antalet mål på domstolen, antalet nämndemän kopplade till domstolen och nämndemannens egna intresse. Varken ordinarie domare eller nämndeman kan själv välja vilka mål de ska medverka i. Domstolen lottar vem som ska medverka i de olika målen.

En nämndeman har samma ansvar för domstolens avgöranden som yrkesdomaren. Man röstar därmed om alla frågor som hör till avgörandet av målet och har också rätt att reservera sig mot en dom eller ett beslut.

En nämndeman får ett grundarvode för varje sammanträdesdag. Om en nämndeman på grund av nämndemannauppdraget dessutom åsamkas löneavdrag eller annan inkomstförlust betalas ersättning för inkomstförlusten som uppkommer på grund av uppdraget. Arvodet grundar rätt till sjukpenning och allmän pension.

Innan en nämndeman börjar tjänstgöra ska han eller hon avlägga en ed, domareden. Eden innebär att man lovar och försäkrar att döma rättvist och aldrig ta några ovidkommande hänsyn.

Man lovar och försäkrar också att inte berätta det som man får veta i sitt uppdrag. Nämndemannen har tystnadsplikt som både gäller under tiden man är verksam som efter det man avslutat sitt uppdrag. Tystnadsplikten omfattar vad som sägs under överläggning till dom eller beslut samt domens innehåll till dess domen meddelas parterna.

Nämndemannen lämnar genom domareden långtgående försäkringar om att de i sin dömande verksamhet ska tillämpa de svenska rättsreglerna.

Domstolen ska entlediga en nämndeman som genom att begå brott eller på annat sätt har visat sig uppenbart olämplig för uppdraget. En nämndeman får också under vissa förutsättningar stängas av.

Idag väljs nämndemän till våra domstolar i kommun- eller landstingsfullmäktige efter nominering av de politiska partierna. Om man vill bli nämndeman kontaktar man ett politiskt parti och berättar om sitt intresse.

När man har blivit vald till nämndeman får man en introduktion av den domstol man har sitt uppdrag hos. Från domstolen får man också material som bland annat informerar ytterligare om nämndemannauppdraget, ersättning med mera.

Nämndemannen har också rätt att ställa kompletterande frågor under föredragning och förhandling. Efter förhandling diskuteras tänkbara beslut och synpunkter framförs för eller emot. Vanligen mynnar diskussionen ut i att man enas om utgången. Kommer det under överläggningen fram olika meningar som inte kan jämkas genomförs en omröstning där nämndemannens röst väger lika tungt som ordinarie domares.

En nämndeman får ett grundarvode för varje sammanträdesdag. Grundarvode vid tjänstgöringstid kortare än 3 timmar är 250 kronor per dag och vid tjänstgöringstid 3 timmar eller längre 500 kronor per dag.

Nämndeman som på grund av uppdraget åsamkas löneavdrag eller annan inkomstförlust, får ersättning för inkomstförlusten som uppkommer på grund av uppdraget.

Till nämndeman vars resväg till sammanträdet överstiger 50 km betalas ett särskilt inställelsearvode om 100 kronor per dag.

Nämndemannaarvodet grundar rätt till sjukpenning och allmän pension.

Var kommer ordet nämndeman från?

Från medeltiden när byälste namngav de tolv personer som skulle sitta med vid tinget och döma i en tvist. Nämnda män = nämndemän.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 129 OCH 130

Alla sexuella handlingar där djur utsätts för lidande är förbjudna och straffbara i Sverige. Enligt bestämmelsen om djurplågeri i brottsbalken döms den som otillbörligen utsätter djur för lidande till böter eller fängelse upp till två år. Även enligt djurskyddslagen är det tydligt att djur ska behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom. I djurskyddslagen anges också att djur inte får utsättas för lidande vid film, video- eller televisioninspelning. Det är känt att djur utsätts för sexuella övergrepp i dag. Rapporter om detta kommer till djurskyddsorganisationerna i allt större omfattning, och veterinärernas samarbetsorganisation har reagerat. På Internet sprids i dag bilder där djur utnyttjas sexuellt och där det hävdas att bilderna är tagna i Sverige. Enligt vår mening är dessa signaler tillräckliga för att ett förbud ska vara motiverat. Tidigare, i 1944 års djurskyddslag, fanns en paragraf med ett rakt förbud mot sexuellt utnyttjande av djur, men djurskyddslagen från 1988 saknar ett sådant direkt förbud. I flera andra europeiska länder finns lagar mot sexuellt utnyttjande av djur eller så förs en debatt om att förbjuda det. Enligt vår mening bör ett förbud mot sexuellt utnyttjande av djur införas. Förbudet bör även vara straffsanktionerat.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna bifalles,

att motionerna jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 131

Sverige avviker redan idag ifrån vår närmaste omgivning vad gäller den lägsta valören på sedlar. I Danmark har man således en tjugokrona och euron finns som tvåeuromynt. Riksbanken överväger för närvarande om man inte skall slopa tjugan eftersom omloppstiden på en sådan sedel är begränsad till ungefär två och ett halvt år. Tjugan slits hårt och snabbt vilket dessutom leder till problem i pengaautomaterna, det blir stopp i maskinerna, och till att handeln framfört klagomål.

En enkronorssedel skulle med stor säkerhet ha en ytterligare begränsad omloppstid med ökade kostnader för tryck, hantering och destruering som följd.

Till detta kan läggas att omloppstiden för mynt är ca 30 år och att, enligt vad distriktsstyrelsen inhämtat, studier av miljöbelastningen från sedel- respektive mynthantering som gjorts av Europeiska centralbanken (ECB) pekar på att mynt, tvärtemot vad man kanske skulle tro, är att föredra framför sedlar i små valörer.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 132

Motionen kräver att de banker som fick lån under den så kallade bankkrisen i början av 90-talet skall "betala tillbaka hela eller delar av de belopp de fick".

Bakgrunden är den här. När bankkrisen slog till hade staten i praktiken inget val. Det handlade antingen om att låta betalningssystemet och enskilda storbanker haverera, något som skulle drabba både svensk ekonomi och spararna hårt, eller om att genomföra en räddningsaktion i stor skala.

Staten gick in i huvudsak på två sätt. Dels utfärdades en generell garanti för "bankernas långivare", dvs spararna. Dels infördes ett system för statligt stöd till bankerna och en bankstödsnämnd inrättades för att hantera stödet

Stödet uppgick sammanlagt till ca 65 miljarder. Den helt övervägande delen eller 98 procent av stödet gick till att hantera problemen i statens egen bank Nordbanken och i Gota Bank. Den senare införlivats med Nordbanken efter att den hade försatts i konkurs och aktieägarna förlorat alla sina tillgångar.

Aktieägarna i bankerna gick inte skadeslösa ur bankkrisen. Det slogs fast redan i riksdagsbeslutet om åtgärderna att aktieägarna inte skulle skyddas. Bland annat skulle, i den mån staten tillsköt kapital, detta i motsvarande del reducera de tidigare ägarnas ägarandel.

Samtidigt är det ett faktum att aktieägarna, också de i andra banker som aldrig direkt hotades av konkurs, tillfördes värden genom den bankgaranti för insättarna som staten utfärdade.

Statens nettokostnader låter sig inte enkelt beräknas. De beräknades 1997, när räddnings- och återvinningsprocessen i princip var över, till 35 miljarder. Men en liknande avstämning idag skulle, beroende bland annat på värdestegringen för Nordbanken-aktierna ge ett annat och positivare resultat, ja rentav ett plusresultat. Detta skrivet med stor reservation för att sådana beräkningar är svåra att göra. Vad skulle exempelvis Nordbanken ha varit värd om bankkrisen aldrig inträffat?

Fakta är att bankstödet till mycket stor del kunde återvinnas, bland annat via de särskilda bolag, Securum och Retrieva, som skapades för att hantera de dåliga tillgångar som lyftes ut ur Nordbanken och Gota Bank.

De kostnader staten och skattebetalarna åsamkades måste också vägas mot de kostnader för samhällsekonomin som blivit följden av att man inte agerat.

Det finns dock ett slags obeveklig – och utmanande – logik på denna marknad att vinsterna privatiseras, medan förlusterna om de blir tillräckligt stora socialiseras.

Nu var det, som sagt, den statliga banken, som krävde de riktigt stora insatserna. Det vore för det första idag inte enkelt att definiera den summa som Nordbanken skulle betala tillbaka. Dessutom skulle ett sådant krav på banken endera minska avkastningen till staten eller den ersättning som staten skulle få vid den fortsatta privatisering som vi inte vill se genomförd. Men kostnaden skulle förstås också landa hos de privata ägare som banken har idag.

Att beräkna och kräva återbetalning av resterande skuld är förenat med betydande svårigheter och är dessutom, eftersom staten är majoritetsägare i Nordbanken, i hög grad att betrakta som ett nollsummespel.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 133

På Livsmedelsverkets egen hemsida kan man ta del av denna beskrivning av verkets uppgifter: "Livsmedelsverket arbetar, i konsumenternas intresse, för säkra livsmedel med hög kvalitet, redlighet i livsmedelshanteringen och bra matvanor. Livsmedelsverket är en central myndighet för livsmedelsfrågor som sorterar under Jordbruksdepartementet."

Motionärens krav i den första attsatsen bygger enligt distriktsstyrelsens uppfattning på en felsyn, nämligen att Jordbruksdepartementet skulle ha till uppgift att företräda producentintresset -livsmedelsindustrin och lantbruksföretagen - i högre grad än konsumentintresset.

Politiker och tjänstemän inom departementet har precis som politikerna i riksdagens miljö- och jordbruksutskott att väga samman olika intressen och inte minst att värna konsumentintresset gentemot starka vinstintressen på detta känsliga område som rör matkvalitet och livsmedelssäkerhet.

Att bifalla den första attsatsen skulle bland annat innebära ett erkännande av att Jordbruksdepartementet - det finns säkert de som menar att det bör vara så - i första hand skall ta tillvara producentintressen.

Sådana missförhållanden som motionären pekar på, d v s att experter har för nära kopplingar till livsmedelsproducenterna, är det politikernas och Livsmedelsverkets självklara uppgift att gå till rätta med, inte minst för att verkets trovärdighet inte skall kunna ifrågasättas.

Samtidigt tror vi inte att det vore en bra princip att Livsmedelsverket överhuvudtaget inte skulle få anlita experter med "kopplingar" till industrin. Industriella erfarenheter och kontakter är förstås i många fall en tillgång.

Däremot är det olämpligt att anlita experter som är ekonomiskt beroende av livsmedelsföretagen på ett sådant sätt att deras oberoende kan ifrågasättas. Vaksamhet är nödvändig på området för att garantera verkets oberoende.

Den tredje attsatsen uttrycker därmed en rimlig målsättning för verksamheten ifråga.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 avslås,

att attsats 2 anses besvarad,

att attsats 3 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 134

Den första reaktionen på motionen blir lätt att det behövs patent för att förhindra pirattillverkning och stöld av program och programidéer. Många av de stora företagen inom dataindustrin vill också ha mjukvarupatent, men tanken med patent på dataprogram är tyvärr missriktad. Ett patent blir ett skydd för hela programvaran och riskerar att omöjliggöra kompatibilitet för andra programtillverkares produkter, framtagande av liknande produkter och även att låsa upp dataprogramutvecklandet vid ett fåtal stora aktörer.

Det skydd som dataföretagen behöver finns redan genom upphovsrättsskyddet och en stärkning av skyddet genom att tillåta patent på dator-mjukvara bör precis som motionen konstaterar motverkas. Risken är uppenbar att den monopolliknande situation som redan idag finns med Microsoft som största aktör skulle förvärras till ett rent privat monopol om patent på program, datalösningar och annan mjukvara tilläts.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 135

Motionen innehåller krav av principiellt samma slag som i liknande motioner behandlats av distriktskongressen under senare år. Då något nytt i sakfrågan inte tillförs i motionen vidhåller distriktsstyrelsen den uppfattning som också distriktskongressen så sent som ifjol ställde sig bakom. Detta innebär att vi som socialdemokrater vill avskaffa monarkins arvsprincip, då ett sådant system i grunden är oförenligt med principen om alla människors lika värde. Vi vill samtidigt värna den s k Torekovskompromissen d v s 1974 års författningsreform, som bl a innebar att statschefen fick i huvudsak representativa uppgifter.

Det borde inte råda några tvivel om att kungahuset i dagens Sverige har ett starkt folkligt stöd och att övergången till ett republikanskt statskick, som alla demokratins förändringar, förutsätter en majoritet av befolkningen. Att nu drastiskt kräva monarkins avskaffande med krav på att expropria kungahusets tillgångar riskerar enligt distriktsstyrelsens uppfattning att motverka sitt syfte och försvåra, ja i bästa fall omöjliggöra, för socialdemokratin att även framdeles ha ett starkt politiskt inflytande över samhällsutvecklingen och därför snarast möjligt återkomma i regeringsställning.

Vi hänvisar också till beslutet vid 2006 års distriktskongress innebärande ett krav på att sittande demokratiutredning får ett tilläggsdirektiv som upphäver förbudet mot att diskutera och belysa republikfrågan.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 136

Motionen vill att upphandlingar inom äldreomsorgen inte ska omfattas av Lagen om offentlig upphandling, LOU. Detta för att också andra värden än bara priset ska kunna beaktas vid upphandling. Distriktsstyrelsen instämmer i denna uppfattning, men vill samtidigt framhålla att detta kan tillgodoses redan inom ramen för gällande lagstiftning.

Enligt kommunallagen har kommunen det yttersta ansvaret för äldrevården oavsett om man upphandlar den genom LOU eller ackrediterar utförare enligt en sk kundvalsmodell. Lagen om offentlig upphandling (LOU) har tillkommit för att konkurrensen ska fungera även vid upphandling inom den offentliga verksamheten. Meningen är att leverantörerna skall få lika konkurrensvillkor och att skattemedel ska användas på bästa sätt. Men det är upp till kommunen, beställaren, att värdera de anbud som kommer in. Det är alltså fullt möjligt för en kommun att ta ett dyrare alternativ, om detta också håller högre vårdkvalitet.

Den socialdemokratiska riskdagsgruppen har emellertid pekat på flera oklarheter och oönskade konsekvenser av lagen, och därför lagt förslag i riksdagen om att äldre- och handikappomsorg liksom sjukvård skall kunna undantas från LOU. Förslagen har röstats ned av den borgerliga majoriteten.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 137

Vi delar motionens beskrivning av tjänstesektorns allt viktigare roll i det svenska näringslivet. Industrin spelar fortfarande en avgörande roll för export och tillväxt. Men tjänstesektorn växer snabbt inom allt från finansföretag till restauranger, städning eller miljöteknikexport. Antalet entreprenörer som utvecklar företag och skapar nya jobb växer. Det är positivt för hela samhällets utveckling. Men det är också viktigt att de moderna jobben är sådana där anställda får inflytande att utveckla verksamheten. En växande tjänstesektor rymmer många spännande möjligheter.

Utmaningen är att Sverige ska stå lika starkt inom tjänstesektorn som inom industrin. Vårt samhälle har unika fördelar. Om de blir bättre kända internationellt kommer fler företag att vilja etablera sig i Sverige.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 138

Motionären visar på de olikheter som finns i landets kommuner och vilka olika möjligheter de har för att ta emot ensamkommande flyktingbarn. Om staten ställer kravet att samtliga kom-

muner ska ta emot ensamkommande flyktingbarn bör skillnaderna minska och det möjliggör att alla barn kan få ett bra omhändertagande.

Gemensamma riktlinjer för emottagandet kan vara till en hjälp för kommunerna. Riktlinjerna bör dock utformas på ett sådant sätt att de kan efterlevas i både små såsom stora kommuner om en granskning ska kunna genomföras på likartat sätt runtom i landet.

Vi socialdemokrater ska arbeta för att skillnaderna i landet ska minska och barnens välmående och framtid ska inte avgöras genom vilken kommun de hamnar i.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 139

Regeringen har tillsatt en utredning som ska föreslå vilka lagändringar och övriga åtgärder som behövs för att möjliggöra frivillig rekrytering och utbildning av sådan personal som idag tjänstgör enligt lagen om totalförsvarsplikt. Kommittén ska även överväga under vilka förhållanden pliktssystemet bör tas i anspråk och om pliktlagen i så fall bör omfatta både män och kvinnor.

Socialdemokraterna har lyckats driva igenom att utredningen ska vara parlamentarisk det vill säga bestå av en representant från samtliga riksdagspartier. Vi hoppas därmed kunna påverka utredningen och få bättre insyn.

Vi socialdemokrater är mot en yrkesarmé där soldater åker på mission efter mission. Utlandsuppdrag kan många gånger vara en stor påfrestning och ständiga utlandsmissioner kan därför inverka negativt. Vi ser en fördel med att soldater även har civila färdigheter som kan vara en tillgång i kontakt med lokalbefolkningen. Att bekosta en vapenutbildning för alla som önskar är varken önskvärt eller en kostnad som staten bör bära.

Behovet av civil plikt för att stödja samhället i händelse av krig har minskat. Samtidigt kan vi se ett behov av personresurser vid kriser och naturkatastrofer. Därför stödjer vi socialdemokrater en aktiv frivilligrörelse. Försvarets frivilligorganisationer gör ett viktigt arbete till stöd både för Försvarsmakten och det civila samhället genom Krisberedskapsmyndigheten.

Försvarsmakten har idag som en av sina huvuduppgifter att stödja det civila samhället när så efterfrågat. Det såg vi till exempel under stormen Gudrun.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 140

Motionären tar upp ett angeläget område. Det handlar om kulturarbetarnas arbetsvillkor. Frågan har varit föremål för mycken diskussion och en hel del konstruktiva förslag till lösningar har både presenterats och blivit verklighet. Några bra exempel är Teateralliansen och Dansalliansen som initierades av den socialdemokratiska regeringen.

Syftet med dessa allianser är att möjliggöra för skådespelare och dansare att få en mer jämn försörjning mellan engagemangen. De allra flesta kulturutövare har visstidsanställning, är projektanställda och därmed lever ett liv som är mer otryggt än en heltidsanställd löntagare. Så kommer det säkert att vara även i framtiden och det är utifrån dessa utgångspunkter som samhället måste hitta konstruktioner som underlättar övergången mellan olika projektanställningar. Riksdagsgruppen har under oppositionstiden ställt både frågor och interpellationer till kulturministern i denna fråga.

Det fler förslag i motionen som är värda att analysera och pröva. Det finns möjlighet att göra det under hösten 2008 då vi genomför ett kulturrådslag i hela landet.

Detta görs med anledning av ett pågående arbete att se över partiets kulturpolitik och därefter utarbeta ett förslag till nytt kulturprogram att underställas partikongressen 2009.

Motionären tar upp frågan om sponsring och föreslår rakt av att företag skall ha rätt att göra avdrag på skatten för sponsring. Detta gynnar bra en liten del av kulturen. Det blir också ohållbart att bara ge stöd till icke kommersiell kultur då en och samma institution kan ha både ”smala och breda” repertoarer.

Helt riktigt ska kulturen både som tillväxtskapare och motor till kulturturismen utnyttjas bättre liksom att det fria kulturlivet är en av samhällets grundbultar.

Ett bonussystem blir alldeles för byråkratiskt och riskerar att endast gynna vissa grupper av allmänt erkänd konst.

Konstnärers villkor med avtal vid offentliga uppdrag är viktigt och skulle finnas redan idag.

En speciell marknadsförare för fria grupper är i nuläget något som verkar bygga på en ny sorts administration och bli en begränsning för vissa kulturyttringar. Detta är något att diskutera på rådslagen, liksom förslaget om vissa stöd via EU projekt.

Kulturexport är viktig och bör främjas inte minst för att fler kulturutövare ska kunna få bättre och tryggare inkomster.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2, 3, 6, 8 och 9 avslås,

att attsatserna 4, 5, 7, 10, 11 och 12 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 141

Konsten som finns inom arbetarrörelsen är en enorm tillgång för hela arbetarrörelsen och intressenter. Att konsten har ett stort kulturhistoriskt och ekonomiskt värde är välkänt. Intresset är stort för att få forska om arbetarrörelsens historia, om vår konst, följa arbetsliv, industriutveckling samt arbetarrörelsens demokratiska arbete i samhällsutvecklingen på olika nivåer under flertal årtionden.

Vi ska vara stolta över arbetarrörelsens olika delar i våra verksamheter, lära mer, dokumentera de arv vi fått. Arbetarrörelsens organisationer stödjer också verksamheterna på olika sätt. Partidistriktet är medlem i Arbetarrörelsens arkiv i Skåne och stödjer denna verksamhet. Utöver sin medlemsavgift lämnas också ett årligt anslag om 20.000:- till denna förening. Partidistriktet har också varit representerat tillsammans med ABF- och LO-distriktet i Skåne samt Malmö arbetarekommun, ABF Malmö och LO-sektionen i Malmö i en arbetsgrupp för att lösa dels lokalfrågan, men också resurstöd till Arbetarrörelsens arkiv för dess framtid, där åtgärder genomförs för att inventera och dokumentera arbetarkonsten på ett bra sätt.

Partidistriktet har också överläggningar med ABF Skåne om verksamhet som berör arbetarrörelsen, dess kultur och konst.

De verksamheter som upptages i motionen är lämpligt att distriktsstyrelsen upptager i överläggningar med ABF Skåne, förslagsvis arbeta fram en plan och kostnadsbudget för att genomföra inventering och dokumentation av arbetarkonsten på lämpligt sätt och i samverkan med övriga medlemsorganisationer. Vilka kostnader som uppstår och hur finansiering ska fördelas ingår i uppdraget till distriktsstyrelsen och ABF Skåne.

I detta skede avvisas därför att ett bestämt belopp fastställs av kongressen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 142

I motionen belyses vikten av ett ökat regionalt samarbete, samt att det regionala självstyret har medfört att Region Skåne med stor kraft och framgång kan samla olika aktörer för att driva en mer helhetsbaserad och sammanhållen politik i Skåne.

Bildandet av Region Skåne har gett regionen ett fördjupat ansvar för tillväxt- och utvecklingsfrågorna. Idag bedrivs utvecklingsarbete i nära samverkan med Skånes 33 kommuner, Kommunförbundet Skåne, högskolor/universitet, myndigheter, organisationer, företag och individer. Hälso- och sjukvården är genom god tillgänglighet och hög kvalitet en hörnsten för att göra regionen attraktiv och skapa möjligheter för tillväxt. En sammanhållen hälso- och sjukvård har lett till att regionen kan ta ett mer samlat grepp om hela vårdkedjan. Genom Skånsk Livskraft – vård och hälsa har Region Skåne lyckats koppla samman närsjukvården, akutsjukvården, den specialiserade och högspecialiserade vården. En fortsatt utveckling och utvidgning av det regionala självstyret har därför stor betydelse för den framtida hälso- och sjukvård samt för de regionala utvecklingsfrågorna i Skåne.

Motionären beskriver värdet av inblick och delaktighet för den enskilde medborgaren i den politiska processen och att besluten bör fattas på lägsta möjliga nivå. I en direktvald regional organisation skapas en tydligare närhet till medborgarna i Skåne och genom den närheten får politikerna också en bättre förståelse för, och insyn i regionens behov. Beskattningsrätten och direktval till regionfullmäktige tydliggör för medborgarna vem som har beslutanderätten och ansvaret i regionen, vilket stärker den demokratiska processen.

När det gäller ett eventuellt övertagande av ytterligare statliga uppgifter, så anser distriktsstyrelsen att det måste vägas mot ambitionen att säkerställa bl a en likvärdig rättstillämpning och jämlika villkor i hela landet. Motionären pekar på miljöområdet, och det kan naturligtvis finnas uppgifter inom detta område som kan överlåtas. Å andra sidan skulle en sådan överlåtelse, om den genomförs i hela landet, i värsta fall kunna leda till lägre miljökrav i vissa delar av landet, när dessa ställs mot ekonomiska intressen. Distriktsstyrelsen anser att förslag i denna riktning måste bli mer konkreta för att kunna bedömas. Distriktsstyrelsen anser också att ett program för utvecklad regional demokrati bör ingå i det Skåneprogram som i vanlig ordning planeras till distriktskongressen 2010.

När det gäller frågan om en eventuell utvidgning av regionen, så kan distriktsstyrelsen konstatera att den regionala organisationen i Skåne nyligen genomgått en stor förändring, med sammanslagningen av landstingen och regionförsöket. Det har varit en lyckosam process. Nu lyfts frågan om en eventuell sammanslagning med andra landsting. Distriktsstyrelsen anser att det är för tidigt att uttala sig i någon riktning i det avseendet. En eventuell utvidgning av regionen ska föregås av en grundlig analys av för- och nackdelar, samt av en diskussion med de skånska arbetarekommunerna. En eventuell förändring måste föreläggas en distriktskongress för beslut."

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 143

Det är riktigt att en stor del av Region Skånes verksamhet bedrivs på entreprenad. Inom sjukvården finns drygt 800 vårdavtal med privata vårdgivare. Regionens avtalsutskott har till uppgift att besluta om och granska avtalen. Till det kan läggas hela kollektivtrafiken i regionen samt en växande del av Region Skånes serviceverksamhet. Frågeställningarna som motionen behandlar är därmed i hög grad relevanta och aktuella.

I början av 2008 reviderades Region Skånes upphandlingspolicy, vilket är bra. Socialdemokraterna i Region Skåne reserverade sig dock mot förslaget både i regionstyrelsen och i regionfullmäktige. Policyn borde nämligen ha kompletterats med tillägget att entreprenörernas anställda ska vara garanterade minst de löner och anställningsvillkor som finns i lagar och kollektivavtal. Detta framfördes också under debatten i regionfullmäktige. På samma fullmäktige antogs även en ny policy för utveckling av alternativa driftsformer. Ett beslut som socialdemokraterna reserverade sig mot till förmån för eget förslag. En ny policy med förtydligande kring vad som ska beaktas vid upphandlingar ansågs bra, men den var alltför ideologisk vinklad.

Sedan de borgerliga partierna tog makten i Region Skåne har privatiseringsförslag inkommit i en rasande fart. Deras agerande har gått helt emot den policy de själva arbetat fram. Flera upphandlingsbeslut har fattats utan att relationen och gränssnitten mot regionens verksamhet klargjorts. Ett exempel är beslutet om att upphandla den radiologiska bröstdiagnostiken där det fortfarande är oklart på vilket sätt entreprenören ska samverka med Region Skåne, hur frågan om gemensamt utnyttjande av apparatur ska lösas samt i vilken mån och med vilka villkor personal kan arbeta för såväl en privat som en offentlig arbetsgivare.

En grundläggande utgångspunkt vid all upphandling (av entreprenader) är att säkra en god ekonomisk hushållning samt att verksamheten bedrivs med hög kvalitet. Även personalens situation ska beaktas. Beredningsprocessen ska därför belysa konsekvenserna vad avser såväl ekonomi- kvalitets- som patient- och personalperspektiven. Vidare, precis som framförs i motionen, att ingångna avtal hos såväl entreprenörer som underentreprenörer kontrolleras och följs upp kontinuerligt. Distriktsstyrelsen delar även motionärens synpunkter om betydelsen av utbildning och kunskapsinhämtning bland regionens förtroendevalda och andra berörda tjänstemän.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till s-gruppen i Region Skåne.

UTLÅTANDE NR 144

Motionären hävdar att en tredjedel av kostnaden i alla byggprojekt varje år är slöseri och byggfel. Man kan diskutera om det är så mycket, men oavsett vilket så kan man konstatera att svinnet är för stort och byggfelen för många.

Att komma åt detta är en angelägen uppgift. Motionären nämner en del bra förslag. Exempelvis bättre planering av byggen och bättre organisering av arbetslag genom flera projekt.

En annan angelägen åtgärd är bättre beställarkompetens både vad gäller byggmaterial och entreprenader inom byggbranschen. Här är betoning på bra kvalitet i förhållande till pris och krav på kollektivavtal viktiga aspekter.

Industriellt byggande innebär att byggprojekten är mer samordnade och välplanerade och att en stor del av processen görs redan på fabrik. Massproduktion av de olika delarna gör processen både billigare och enklare. Det har visat sig fullt möjligt att bygga med hög kvalitet på detta sätt. Denna typ av byggande är på frammarsch och kan i bästa fall innebära både snabbare och billigare byggprojekt.

Det är rätt som motionären nämner att mindre slöseri och byggfel kan bidra till lägre hyror och huspriser. Men detta är bara en av många faktorer. Regeringens minskade stöd till byggande och attack mot hyresrätten och allmännyttan riskerar att leda till färre byggen och högre hyror. Denna politik måste ändras om vi ska få till stånd bostäder som folk har råd att bo i.

Byggföretag utgår ifrån vad kunderna i slutändan kan betala för bostaden, inte hur mycket det kostar att bygga. Billigare byggande innebär därför inte per automatik lägre hyror och priser i alla fall. Undantaget var de hyresrätter som byggdes med statligt investeringsstöd – där fanns

hyrestak som gjorde att hyrorna sänktes. Men den borgerliga regeringen har tagit bort detta och nu byggs inte längre prisvärda hyresrätter. Detta är till exempel fallet när svart arbetskraft rekryteras från andra länder och anställs till usla löner. Risken är att detta bara leder till högre vinst för byggföretaget utan att vare sig arbetarna eller de boende får någon nytta av det. Bättre konkurrens i byggbranschen och åtgärder mot karteller och andra skumraskaffärer är viktiga faktorer både för att öka kvaliteten och sänka hyror och huspriser.

När det gäller kvaliteten på undervisningen på byggprogram på gymnasie- högskole- och universitetsnivå så kan man börja med att konstatera att byggprogram endast finns på gymnasienivå. På högskole- och universitetsnivå finns däremot arkitekt- och ingenjörsprogram.

Det finns ingenting som tyder på att dessa utbildningar generellt håller en låg standard, vare sig ur ett nationellt eller internationellt perspektiv (även om alla utbildningar självklart hela tiden kan behöva utvecklas och bättre anpassas till arbetslivets krav). Däremot är det ett stort problem att många ungdomar som gått på byggprogram idag har svårt att få praktik på byggen, trots bristen på arbetskraft. Ofta efterfrågas äldre arbetskraft med arbetslivserfarenhet. Frågan är dock hur dessa unga ska få erfarenheter om de inte släpps in på arbetsmarknaden. Mer av arbetsplatsförlagd utbildning kan vara ett sätt att hjälpa ungdomar att få in en fot på arbetsplatserna och att få arbetslivserfarenhet redan under utbildningstiden.

När det gäller ökad forskning kring byggande så är detta självklart önskvärt. Däremot är det tveksamt att från statligt håll tvinga fram en utvecklingsfond för innovationer inom byggsektorn som ska bekostas av entreprenadsumman i varje byggnadsprojekt. Byggbranschen har som helhet historiskt varit dålig på att finansiera FoU – insatser för utveckling av branschen. Det måste till en helt annan medvetenhet bland byggföretagen om att de gemensamt måste finansiera forskning och metodutveckling om man ska hänga med i utvecklingen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1 och 3 anses besvarade,

att attsats 2 avslås.

UTLÅTANDE NR 145

Det offentliga rummet är ett samlingsnamn för alla platser och områden som är tillgängliga för allmänheten. En stor del av människors sociala liv utspelar sig i det offentliga rummet, vilket måste vara öppet och tillgängligt för alla. Att offentliga platser finns är en förutsättning för ett levande stadsliv. Det är därför mycket viktigt att värna och främja det offentliga rummet, hålla det öppet för alla och säkra dess fortlevnad i en föränderlig och dynamisk tätort.

Vad omfattar då det offentliga rummet? I ordningslagen regleras vad offentliga platser är:

1. allmänna vägar,
2. gator, vägar, torg, parker och andra platser som i detaljplan redovisas som allmän plats och som har upplåtits för sitt ändamål,
3. områden som i detaljplan redovisas som kvartersmark för hamnverksamhet, om de har upplåtits för detta ändamål och är tillgängliga för allmänheten, samt
4. andra landområden och utrymmen inomhus som stadigvarande används för allmän trafik.

Regeringen och kommuner får dessutom föreskriva att till exempel idrottsplatser, badplatser och campingplatser, som inte uppfyller kraven på offentlig plats ovan, ska jämföras med offentlig plats. Detta brukas i kommuner regleras i lokala ordningsföreskrifter.

Utöver vad som regleras i lagstiftning bör man i det offentliga rummet räkna in en del andra miljöer:

1. kommersiella miljöer alltifrån externa stormarknader till lokala småbutiker
2. kollektiva kommunikationsmiljöer som bussterminaler och tunnelbanevagnar
3. kulturhus, föreningslokaler och gårdshus där människor träffas i olika konstellationer

Det man kan konstatera är att det offentliga rummet omfattar mer än vad man normalt tänker på till vardags. Vad som blivit tydligt, precis som motionären framhåller, är att det händer negativa saker kring dessa mötesplatser. Larmrapporter över att allt fler av dessa inte är tillgängliga för demokratiska aktiviteter har under de senaste åren framkommit, men efter en upprörd debatt försvinner frågan ofta från dagordningen. Allt fortsätter i stort sett som vanligt med en glidande anpassning till en kommersialisering av det offentliga rummet. Privatiseringen av dessa platser är bara en logisk följd av att man enbart vill skapa marknader för konsumtion. Från att ha varit aktiva samhällsmedborgare reduceras vi alltmer till att bli kunder i det offentliga rummet. Det har så således skett påtagliga försämringar när det gäller möjligheter att uttrycka sig t.ex. politiskt i det offentliga rummet.

Det är därför viktigt att denna grundläggande demokratiska fråga uppmärksammas och att det offentliga rummet säkerställs för demokratiska organisationer. Vilka åtgärder som ska vidtagas och hur ska ske är idag oklart. Om de förslag som motionärer lägger fram är de riktiga är mycket svårbedömda. Därför bör partiet lyfta frågan på central nivå och initiera en förutseendenslös utredning.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 146

I samband med att staten och Svenska Kyrkan skildes åt år 2000 beslutade riksdagen om ett fortsatt kyrkligt huvudmannaskap för begravningsverksamheten. Som grund för denna finns begravningslagen, men för att säkerställa att kraven på religionsfrihet och demokratisk styrning har det beslutats om särskilda arrangemang. Viktiga inslag är systemet med särskilda ombud, länsstyrelsernas tillsyn och viss statlig kontroll av begravningsavgifterna. Det förändrade huvudmannaskapet innebär att Svenska Kyrkan ska fortsätta att ansvara för begravningsverksamheterna utom i Stockholm och Tranås. Orsaken till undantagen är helt historiska och i dessa kommuner har begravningsverksamheterna sedan länge varit en kommunal angelägenhet.

Med begravningsverksamhet avses att anordna och hålla allmän begravningsplats med tillräckligt antal gravplatser och gravanläggningar, samt anskaffa och underhålla de inventarier som är nödvändiga för begravningsverksamheten. Vidare innebär det också att tillhandahålla eller anvisa lokal för begravningsceremonin, t.ex. begravningskapell eller annan lämplig lokal utan religiösa symboler. Möjlighet att utföra kremering samt att anordna utrymme för förva-

ring och visning av stoftet är också begravningsverksamhet. Vidare avses också att utforma och vårda begravningsplatser så att det stämmer överens med gällande regler. Vidare ingår en rad myndighetsuppgifter som följer av begravningslagen. Riksdagen har beslutat att alla som är folkbokförda i Sverige ska betala en avgift, som är inkomstrelaterad, för att täcka kostnaderna för begravningsverksamheten.

Det oförändrade huvudmannaskapet för begravningsverksamheten var en del av den politiska överenskommelsen som gjorde stat-kyrka-reformen möjlig. Men den valda lösningen innehöll två problem av principiell art, som var relaterade till det faktum att allt större del av den svenska befolkningen inte är medlemmar av den svenska kyrkan; en andel som innebär att nästan var fjärde medborgare står utanför den Svenska Kyrkan. Allt tyder på att den siffran kommer att öka de närmaste åren. Det ena problemet gäller religionsfriheten, som bl.a. garanteras i regeringsformen. Ett kyrkligt huvudmannaskap måste kunna förenas med att den enskildes religionsfrihet inte kränks. Det andra problemet gäller den demokratiska styrningen av en verksamhet som alla måste vara med och finansiera. Det handlar om att de som inte tillhör Svenska Kyrkan ska kunna utöva inflytande och kontroll över begravningsverksamheten. Det är endast kyrkans medlemmar som har möjlighet till inflytande och kontroll över verksamheten genom möjligheten att delta i val till kyrkans beslutande organ. För motverka dessa problem beslöt riksdagen att vidtaga de arrangemang som beskrivs ovan i det första stycket.

Under de senaste åren har en ökad kritik riktats mot det nuvarande systemet, vilket bl.a. framgår motionen från Malmö Arbetarekommun. Riksrevisionsverket har också påtalat i en rapport att de föreslagna åtgärderna för att motverka ovanstående problem i allt väsentligt inte fungerar i enlighet med riksdagens intentioner. Den samlade bedömningen i granskningen var att den del av befolkningen som står utanför Svenska Kyrkan inte kan vara säkra på att deras intressen tillvaratas. Men i rapporten finns inga förslag till en förändrad ordning när det gäller huvudmannaskapet.

Samtidigt ska man vara medveten om att stödet att behålla nuvarande system också är stort. Man menar att det finns en lång tradition från Svenska Kyrkan att sköta denna verksamhet och att den ligger på en hög etisk nivå. Den kompetens som är uppbyggd i Kyrkan skulle vara svår att ersätta om denna verksamhet flyttades över till annan huvudman. Omställningsprocessen skulle dessutom bli kostbar och innebära en rad gränsdragningsproblem. Verksamheten är idag också hårt granskad av revisorer så att begravningsavgifterna verkligen går till det de är avsedda till.

Men sammanfattningsvis med hänsyn till ovanstående menar dock distriktsstyrelsen att frågan kring begravningsverksamheten bör utredas på nytt och att motionen bör översändas till riksdagsgruppen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.